THE
Shree Vazhumcode or Travancore.

ശ്രീവാഴുംകോട്.

പുസ്തകം ൧. } ൧൦൯൨-മീനം. { ലക്കം ൬.

വിഷയവിവരം.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാജനസഭ.

തിരുവിതാംകൂർ സ്വകലാശാല.

കവനദോഷങ്ങൾ.

കേരളത്തിന്റെ ഐക്യം.

നിർബ്ബന്ധിതവിദ്യാഭ്യാസം.

വിചിത്രതരമായ ചില ശിക്ഷാവിധികൾ.

കറിപ്പുകൾ.

സംസ്കൃതവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒറ്റപ്പുസ്തകം.

ബാലബോധിനി.

ഗ്രന്ഥകർത്താ ശ്രീമാൻ പൈങ്ങോപ്പിള്ളി ബി. എ.,

സാധാരണ ഉപയോഗത്തിൽ വരുന്ന പദങ്ങളടങ്ങിയ അമരശ്ലോകങ്ങളും പദങ്ങളുടെ അർത്ഥവ്യത്യാസവും അടങ്ങിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ നാലായിരം പദങ്ങളോളം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഓരോ പദങ്ങളും എളുപ്പത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി അകാരാദി ക്രമത്തിലും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

സന്ധികാര്യം, വിഭക്തികാര്യം, സമാസങ്ങൾ, വൃത്തങ്ങൾ, അലങ്കാരങ്ങൾ ഇവ ഓരോ പ്രകരണങ്ങളായി തിരിച്ച് ഓരോന്നും ഭംഗിയായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദേവനാഗരിഅക്ഷരമാല, പദമാല, വാക്യമാല, ശ്ലോകമാല ഇവ ഉള്ളതുകൊണ്ട് നാഗരാക്ഷരപുസ്തകമായ പഠിക്കാനും വേറെ പുസ്തകം ആവശ്യമില്ല.

സംസ്കൃതഭാഷയിൽ അല്പമാത്രം പരിജ്ഞാനമുള്ളവർക്കും തന്നത്താൻ വശമില്ലാ അറിയത്തക്കവിധത്തിലാണ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സംസ്കൃതഭാഷയിലുള്ള സകല വേദശാസ്ത്രപുരാണേതിഹാസകാവ്യനാടകാലങ്കാരകോടികളിൽ ഓരോന്നിനേയും സംബന്ധിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചതന്നെ പ്രൌഢമായ ഒരു ഉപന്യാസവും അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട് കൊച്ചുപുസ്തകമെങ്കിലും ഇനി ഇരിപ്പുള്ള.

വിലയുടെ മുദ്രമാത്രം. വി. പി. ചാർജ് പ്രാമേ.

ശകുന്തളയിൽ നാടകരൂപകർക്കരായമാ

ധനകരമായ ഒരു ചരിത്രാഖ്യായിക.

പണ്ടിന്നാലാം ശതാബ്ദത്തിൽ മഹമ്മദീയർ ബംഗാളിലെ ഭരിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് നടന്ന ചില പ്രധാനസംഭവങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ബംഗാളിലെ മഹാകവിയായ രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിന്റെ ഭാഗിനിയും വിദുഷിയുമായ ശ്രീമതി സുവർണ്ണകുമാരിദേവി ഉണ്ടാക്കിയ ആഖ്യായികയിൽ നിന്നും ശ്രീമതി ജെ. പാറുക്കുട്ടി അമ്മ തർജ്ജമചെയ്തുപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാത്തരം ആളുകളും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട പല കാര്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള അതിരസകരമായ ഒരു പുസ്തകം. വിശേഷിച്ചും സ്ത്രീജനങ്ങൾ പ്രത്യേകം വാങ്ങിക്കേണ്ടതു.

ഒന്നാന്തരം പേപ്പറിൽ അടിച്ചിട്ടുള്ളതും ഡെമ്മി വ്യൽ ക്രൌൺ പുറങ്ങളുള്ളതുമായ ടി പുസ്തകത്തിന്റെ വില അഞ്ചു ഫ്രൂപ്പാ മാത്രം. വി. പി. ചാർജ് പ്രാമേ.

ഇ. വി. രാമൻഉണ്ണിനായർ,

"ശ്രീവിദ്യാവിലാസം പ്രസ്സ്",

കൊല്ലം.

ശ്രീവാഴുംകോട്.

The SHREE VAZHUMCODE or TRAVANCORE.

പുസ്തകം ൧൧. | ഫാൽഗുന-മീനം. | ലക്കം ൧൨.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാജനസഭ.

(ഏ. രാമപ്പൈ, എം. ഏ., ബി. എൽ.)

൧൯ വർഷം മേടമാസം ൬-ം വ്യം തീയതികളിൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാജനസഭയുടെ ഒന്നാമത്തെ യോഗം നടക്കുവാൻപോവുകയാണല്ലൊ. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയതും ശ്രേഷ്ഠവുമായ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ പ്രാരംഭമത്രേ ൧൯ സംവത്സരം. ൧൯ാമവർഷത്തിൽ ഇപ്രകാരമൊരു മഹാജനസഭ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽവച്ച് രാജ്യത്തിനും പ്രജകൾക്കും ഉണ്ടാകാവുന്ന് ഇന്നുള്ളതിലുപരി പ്രതിപത്തിക്കുന്നതു അസ്ഥാനത്തിലായി വരികയില്ലല്ലൊ. പ്രസ്തുത സഭ തിരുവിതാംകൂർരാജ്യത്തിലെ പ്രജകളെ എല്ലാവരെയും സംബന്ധിക്കുന്നതും അവരുടെ യോഗക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതുമാണെന്നു അതിന്റെ പേരിൽ നിന്നുതന്നെ ഗ്രഹിക്കാം. അപ്പോൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന ഒരു ചോദ്യം ഇപ്പോൾതന്നെ നമ്മുടെമേൽത്തന്നെ പറയേണ്ടതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മിക്ക ജാതിക്കാർക്കും മതസ്ഥന്മാർക്കും പ്രത്യേകമായി പല സമാജങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഉള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു മഹാസഭ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതിൽവച്ചുള്ള വിശേഷാൽ പ്രയോജനമെന്തു് എന്നാണു്. നായർസമാജം, എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം, നമ്പൂരിയോഗക്ഷേമസഭ, സാധുജനപരിപാലനസംഘം മുതലായ സമാജങ്ങൾ ഓരോ വർഗ്ഗക്കാരുടേയും സമുദായികമായും ധനസംബന്ധമായും വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായുമുള്ള അഭിവൃദ്ധിക്കായി പ്രയത്നിക്കയും അവയിൽ പലതിന്റെയും പ്രധാനുദ്ദേശ്യം അതുതന്നെയാണല്ലൊ. ഈ വക സമാജങ്ങൾക്കു ശാശ്വതമായിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവയിൽനിന്നു പല സൌജന്യങ്ങളും നാം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ശരിതന്നെ. അപ്രകാരമുള്ള വർഗ്ഗീയസഭകളും മറ്റും ഓരോ പ്രത്യേകസമുദായത്തിന്റെയും തല്പ്രയോജനത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണെങ്കിലും അത്യന്തം ആവശ്യകമാണെന്നുള്ളതും നിസ്സംശയമായ സംഗതിയാണു്. വിദ്യാഭ്യാസം, ധനസ്ഥിതി, കാൽശേഷി മുതലായ ഉപാധികളെയനുസരിച്ചു നോക്കിയാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള പല സമുദായങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി പല പടികളിലാകയാൽ പ്രബലങ്ങളായ ചില സമുദായങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ ജീവിതയാത്രയിൽ ഇനിയും വളരെ പുറകിലാക്കാതിരിക്കേറ്റാൽ ആ വർഗ്ഗീയസങ്കേതം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തവയാകുന്നു എല്ലാം സമുദായങ്ങൾക്കും വേണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ആ വർഗ്ഗീയസങ്കേതംകൊണ്ടു സാധിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനല്ല് അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നതു്. മേൽ സൂചിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിപ്രായം തെറ്റാണെന്നുമാത്രമല്ല, മഹാജനസഭാ എല്ലാവരെയും സംബന്ധിക്കുന്നതും അവരുടെ എല്ലാവർഗ്ഗങ്ങളേയും പ്രതിനിധിയുവഹിക്കുന്നതും ആയ ഒരു മഹാസഭയുടെ അഭാവം നിമിത്തം മേല്പറഞ്ഞ പ്രത്യേക സഭകളിൽനിന്നു ചില ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ ദോഷങ്ങളെ ഉടനടി പരിഹരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവ ജനസമുദായത്തിനു പൊതുവേ അധഃപതനത്തിനു ഹേതുവായി ഭവിക്കുമെന്നുള്ള ഘട്ടത്തിൽ നാം എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മേൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നും അവ ഒരു മഹാജനസഭാസ്ഥാപനത്തൽ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നും കാണിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി അപ്രകൃതമായി രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ കണക്കുകളിൽനിന്നു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ബ്രിട്ടീഷ്ഇൻഡ്യയെ അപേക്ഷിച്ചു ഇരട്ടിയിൽ അധികം പ്രചാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. അക്ഷരജ്ഞാനത്തിന്റെയാകട്ടെ ഉൽപ്പത്തിവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയാകട്ടെ–സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യമെടുത്തുശോധനം നോക്കിയാൽ തിരുവിതാംകൂർ ബ്രിട്ടീഷ്ഇൻഡ്യയെക്കാൾ തീരെ അതിശയിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു രാജ്യത്തേയും ബ്രിട്ടീഷ്ഇൻഡ്യയെക്കാൾ താഴ്ത്തിപ്പറയുന്നതു നമുക്കു അഭിമാനത്തിനു വകകാണുകയില്ല. അവിടെയും ഇവിടെയും പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസ

ന്ത്രായ ഒന്നതനെന്നായെന്നം അതിൽവച്ചുള്ള ഇണദോഷങ്ങളം രണ്ടിലുള്ള മികാരമെ ഇല്ലം തന്നെയെന്നം സമ്മതിക്കാം. എന്നാൽ ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നം നമുക്ക ലഭിക്കേണ്ടതായ ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളിൽ ഒന്ന ഏകോപിച്ച പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ശക്തിയാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ നാട് ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയെക്കാൾ തലതാഴ്ത്തണം. ഈ ചാതന്ത്ര്യ ദേശത്തിലും ഭിന്നങ്ങളായ അനേക ദേശങ്ങളിലെ ജനങ്ങളം ഒന്നപോൽ ഭാതമമാജനസഭ സ്ഥാപിച്ച നല്ല നിലപരം കൊടുത്തം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സഭയുടെ അനേകരമായ പ്രയത്നത്താൽ അഖിലത്തെ ഗവമെണ്ടിൽ നിന്നപോലും പ്രജകം പല അവകാശങ്ങളെയും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു. നാട്ടിലെ ധനസമ്പത്തിയെ അഭകമാനം ഇട്ട മറിക്കുന ദേ ഘോരപാപത്തിൻറെ സമാപ്തിയെ സകല ജനങ്ങളം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു ദേ വിഷമ ഘട്ടത്തിൽപോലും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യാവകാശങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കാൻ ജനസമാന്യനേതാക്കന്മാർ ചെയ്യുന ധൈത്തിൻറെ ധ്വനി നമുക്ക കേൾക്കാറായിരിക്കുന്നു. ഭാരതമഹാജനസഭ ക്രമേണയും സമുദായപരിഷ്കാരം വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരം, വ്യാപാരവർദ്ധനം മുതലയ ഉദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല സഭകളം അതാതിൻറെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ കാലാനുസരണം നിവ്വഹിക്കുന്നു. ഈ സഭകളെല്ലാം ജാതിമത പക്ഷഭേദം ക്രമേണയും ഹിമവത്സേതുപര്യന്തമുള്ള നാനാഭാഷകാരെ സംസ്കരിക്കുന നാനാജനങ്ങൾക്കും പൊതുവായി നടത്തുന്നവയാണെന്ന പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ നമുക്ക ദേശീയർ ഒന്നതനെന്നയില്ല. പ്രകൃതിദേവിയുടെ സവിശേഷമായ വിളിസം നമ്മിൽ വരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അലസതാഗുണത്തിൻറെ പരിണാമഫലമാണ് ശരി, പ്രത്യനിവിശേഷ പ്രജകളെ പരിപാലിച്ചുപോരുന്ന നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ അതിമഹത്തായതിൻറെ ഫലമായാണ ശരി സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളെ തന്നതാൻ നിവർദ്ധമാൻ നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ അശക്തതയെ നീക്കേണ്ടത വൈകി കിടക്കുന്നു.

ഇന്ന് പ്രകൃതത്തിൽതന്നെ പ്രവേശിക്കാം. മനഷ്യൻറെ എന്നല്ല സകലപ്രാണികളടെയും പ്രകൃതിസിദ്ധമായ പ്രവണത സ്വാത്മതിപ്രേക്ഷണം". നാം മനസ്സിനിയതെന്തെന്ന പല കാര്യങ്ങളം സ്വാത്മം നിനെന്തെന്നെ മുൻനിറുത്തി ചെയ്യുപോന്നു. നാം പരാത്മമെന്ന വിചാരിച്ച ചെയ്യുന പല പ്രവൃത്തികളടേയും ഉദ്ദേശത്തെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ സ്വാത്മം തന്നെയാണെന്നു കാണാം. സ്വാത്മമെന്നള്ള നോദ്ദേശത്തെയുകൂടി ചേർത്തുന സ്വാത്മപ്രവൃത്തികളെക്കാം അപരാൽകരമായിട്ടുള്ളവ പരാത്മമെന്നള്ള തൊറിലാരണ യോടുകൂടി ചെയ്യുന്നു സമുദായപ്രവൃത്തികളുമാകുന്നു. അവയെ ചെയ്യുമ്പോഴുകുന്ന നാം കർത്തവ്യകർമ്മത്തെ ചെയ്യുന ഈ വിശ്വാസങ്ങൾ അധികരിക്കുന ശക്തിയേയും ഉത്സാഹത്തേയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. സമുദായസ്നേഹവും മറവും നമുക്ക അവശ്യം വേണ്ടതാണെങ്കിലും സമുദായസ്നേഹത്താൽ മതിമറന്നു അതിനേക്കാൾ വിശാലമായ ഒരു മഹാസമുദായത്തിൻറെ അംഗങ്ങളാം ക്ഷീയരാണ് നാം എന്നള്ള വസ്തത വിസ്മരിക്കയെന്നെങ്കിൽ അപ്രകാരമായ ദ്രോഹത്തിനുള്ള പരിഹാരം ചിന്തിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. സ്വസമുദായോന്നതിയെ പരമപ്രയോജനമായിക്കരുതുന്നതിൽ വച്ച മറ്റ വിധത്തിലുള്ള അന്യസമുദായങ്ങളെ പുറകിലാക്കി മുൻപോട്ട കേറിപ്പോകുന്നതാണെന്നള്ള അഭ്യാസം മനസ്സിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചതുനിൽ ഇടയുംതി ത്തികയും ഒറ്റുമുന്നമുകളുടെയും നേരെപോലെ ബാധിക്കുന കാര്യങ്ങൾക്കായി മെമിച്ചുചേർന്ന പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ടെങ്കിലും പ്രസ്തുതവിഷയം വിശദമാക്കാം. ഓരോ സമുദായങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളതു നിക്കാനം, ഗവമെണ്ടിനെ സമീപിച്ചാൽ ക്ലപ്തമായ പ്രയോജനം ലഭിക്കുന്നം, സാമുദായികമായ പരിഷ്കാരം വിരിപ്പിക്കുന്നം ഇവയിൽ ഓരോ വഴിയിലേക്കും പ്രയത്നിക്കുന്നെങ്കിലും സ്കൂൾകോളേജുകളേയും മെൻപോലെ ബാധിക്കുന്നവയായ ഗവമെണ്ടിനിന്നും അനേക യങ്ങളെക്കുറിച്ച പഠിച്ചുപോകുന്നോ, നാട്ടിലുള്ള ഓരോ വ്യവസായങ്ങളം ദിനംപ്രതി ക്ഷയിക്കുന്നത്തിനെ തടുക്കുവാനോ, കാലത്തിനനം യോജിക്കാത്തതായ സമുദായ ഉപാചാരത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസംപ്രദായത്തെ പരിഷ്കരിക്കാനോ ഈ സഭകം പ്രയത്നിക്കുന്നതായി കാണുന്നില്ല. ഈ സഭകളടെ ഈ ലക്ഷ്യത്തിനുള്ള അഭാവത്തെ അന്യസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച തഞ്ചമെന്നള്ള ന്യൂനതകളെ പരിഹരിക്കുന വിഷയത്തിലാകയാൽ മേൽപ്രസ്താവത്തമായിരി പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ അവർ പ്രയത്നിക്കത്തിൽവച്ച അതുകൊണ്ടുപ്രയോജനം ഇല്ല. അപൂർവം ചില യോഗങ്ങളെ വത്തമാനപത്രങ്ങളെപോലെ തങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നേ മോ അയ ഇണങ്ങളിൽ അഭിമാനിച്ച സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ പ്രത്യുത്തരവൈഫല്യത്തിനുള്ള ബീജങ്ങളെ വിരയിക്കുന്നതാണ്. കഷ്ടൽകഷ്ടതരമായിട്ട് ഉള്ളത്. എന്നാൽ സർവസമുദായക്കാർക്ക് യോജിച്ചുപ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്നതായ ഒരു മഹാജനസഭയുണ്ടെങ്കിൽ നാം എല്ലാവരും ഒരോ പെരിയ പ്രത്യേകസമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായാലും സമുദായത്തിൻറെ ഉയർച്ചയ്ക്കായിട്ടുള്ള പ്രവർത്തിക്കാൻ കടമപ്പെട്ടവരും ആണെങ്കിലും അതേതസമയത്തുതന്നെ നാം അംഗങ്ങളായിരിക്കുന വേറെ ഒരു മഹാസമുദായമുണ്ടെന്നും വർദ്ധിയായിമാനം കൊണ്ടു നാം ചെയ്യുന പ്രവൃത്തികം അതു മഹാസമുദായത്തിൻറെ ക്ഷേമത്തിനു വിരുദ്ധമായിത്തീരാൻ സമ്മതിച്ചുകൂടാ എന്നും ഉള്ള ബോധം ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ വ്യാപിക്കാൻ ഹേതുഭൂതങ്ങളാകും.

ഇതുവരെ പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന ഇപ്പോഴുള്ള വർദ്ധിയസകേരളം പെരമേ ഇനിയുണ്ടാകാൻപോകുന മഹാജനസഭയെ പ്പോലുള്ള ഒരു ദോഗത്തിൻറെ അത്യാവശ്യകത വെളിപ്പെട്ടുവല്ലൊ. എന്നാൽ, ഇനിയും ഒരു ദോദ്യമുണ്ടാകാം. പ്രജകളെ എല്ലാവരേയും ഒരുപോലെ സംബന്ധിക്കുന കാര്യങ്ങളെ അലോചിക്കാൻ ഗവമെണ്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ ഭരണാധികാരികൾകം ഭരണീയന്മാരിൽ നിന്ന ഭിന്ന, അഭ്യാസം, വർദ്ധ്യം മുതലായവയാൽ വളരെ ദിനമാലോകയാലും ചില പ്പോൾ ഭരണീയന്മാക്ക് ഗ്രാഹകമായിട്ടുള്ള ഭരണകർക്കുമായ ദോഷകരമായും നേരേമറിച്ചും സംഭവിക്കാൻ ഇടയുള്ളതിനാലും അവിടെ ഭാരതമഹാജനസഭയും മറവും അത്യാവശ്യമുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഗവമെണ്ടിനും പ്രജകളം തമ്മിലുള്ള ഒരൊരോ കാര്യം ഒരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായാൽ പ്രജകൾക്കു ഹിതകരമായിട്ടുള്ളതിനെ തന്നെ അറിഞ്ഞു ചെയ്യാൻ ഗവമെണ്ടിനും

കഴിവുള്ളതായിരിക്കും. എല്ലാറ്റിനും മേലായി സാമ്പ്രദായിക്കേ മൈകതൽപരനായ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഉണ്ടല്ലോ എന്നതും മറവു ചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഈ വേർതിരിവിന്റെ സ്വഭാവം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഇന്ന രൂപത്തിലുള്ള ബഹുമുഖമായിത്തന്നിയേക്കാമെങ്കിലും സൂക്ഷ്മമായിച്ചാൽ മേൽ പറഞ്ഞ സംഗതികളും മഹാജനസഭ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിലേക്ക തക്ക കാരണമായുള്ളതെന്ന വ്യക്തമാകും. പ്രജാക്ഷേമം അടിയ്ക്കടി വരിക്കുന്നതിനുള്ള വിധത്തിൽ രാജ്യഭരണം ചെയ്തുവരുന്നുള്ള ഒരു വിചാരമേ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കുള്ളു എന്ന നാം എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. എന്നാൽ എതുയോ നല്ല രാജഭരണത്തിലും പ്രജകൾ പറയത്തെ പ്രജകൾക്ക ഹിതവും മനഃപ്രയാസത്തിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഏതാണെന്നറിവാനുള്ള സൌകര്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരിക്കയുമില്ല. ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ രാജാക്കന്മാർ വേഷപ്രഛന്നന്മാരായി രാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതികൾ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ നടക്കുന്നതു ഇക്കാലത്തു സാധിക്കുന്നതുമല്ലല്ലോ. അതിനാൽ മഹാരാജാവുതന്നെ അദ്ദേഹം പ്രജകളുടെ ഹിതത്തിനായി ചെയ്യുന്ന ഉത്തമ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മേലും മറവും അഭിപ്രായങ്ങളുമായി ചേർച്ചയുള്ളതെന്നു തിരിച്ചുവിടുവാൻ മതിയായ തിരുമനസ്സിലേക്ക സാധിക്കുകയുള്ളു. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു എപ്പോഴെങ്കിലും നാട്ടിൽനിന്നുള്ള പ്രജകളുടെയും ക്ഷോഭത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനും പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാലും നമ്മുടെ മഹാരാജാക്കന്മാർ പ്രജാവത്സല്യത്തിൽ എത്രമാത്രം മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നുവോ അത്രതന്നെ രാജ്യകാര്യത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നവരും, നാടുവഴികളുടെ നടപ്പുദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉദ്ഘാടിപ്പിവാൻ മതിയായ ധൈര്യവും ഉള്ളവരുമായ പ്രജകളും ഇന്നത്തെയത്ര ഉണ്ടായിരുന്നതായും ഉള്ള വസ്തുത കാണിക്കുന്നതിനായി ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഒരു സഭയുള്ളതുപോലെ വേണ്ടുന്നതിൽ ആവശ്യകത ഇന്നകാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നതായും അവർ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനും മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഇന്നുണ്ടാകുന്നതിന

മയങ്ങളിൽ മേലാവിലേക്ക ആയയ്ക്കുനാളള കണക്കകളും മാ സാന്ത്യവാദാന്ത്യമരി നിപ്പെടുർക്കളും മറ്റും തയ്യാറാക്കുന്നതിലു ള്ള ശ്രമംകാൽ യഥാർത്ഥമായ കർത്തവ്യത്തിൽ വേണ്ടുവാളം പ്രതിപത്തി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതും അ നഭവമാകുന്നു.

കനയങ്കാം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിത നിന്നാൽ അവരുടെ തോന്ന്യാസത്തിനു നമ്മുടെ വർഗ്ഗീയസഭ കളും തക്കുന്നുമായ വർഗ്ഗീയതയും വളമായിരിക്കുക. തൽകാരിൽ നിന്നോ, ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ സ്വകപാപലക്കുവിതമായോ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുൽ ജനക്ഷേമത്തെകേതനന്മയായ ചില പ്രയത്നമാഴ്ച അതിലുള്ള ദോഷങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനും വേണ്ടിയുള്ള ധൈര്യം ഉണ്ടായി എന്ന വരാം. അതു അവർക്ക് അതു യഥിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. ഈ ദോഷാരോപികരം ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരായിരുന്ന എന്നവരാം, ഉ ടനതന്നെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൈകൂലുണ്ട് അതിനുതി രായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമുകം. തങ്ങളുടെ സമുദായാഭിമാനത്തിന്റെ പ്രതിബന്ധമായി നിലുന്ന സമുദായക്കാരെന്ന വെച്ചിട്ടോ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിനു മിക പ്രത്യേക സൌജന്യങ്ങളം സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കേണമെന്നവെച്ചിട്ടോ ഇതുപോലെയുള്ള വേറെ വല്ല കാരണംകൊണ്ടോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ തലയിനു ചവിട്ടാൻ ഉടനെ ആളുകം തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ഫലം വ്യക്തിദ്വേഷത്തിനെ പൂർവ്വാധികം പ്രാബല്യവും നാട്ടിൽ പൊതുജനക്ഷേമപ്രയാസം എന്നു ള്ള ഒരു വസ്തുവിലുള്ള സ്ഥിതിയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിചാരി ക്കുന്ന കാര്യം കൊണ്ടുള്ളതിക്കുന്നതിനും അവർക്ക് കിട്ടുന്ന സൌകര്യവും മതുമുള്ളതെ വേറൊന്നുമല്ല. ഇതിനിടയാകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ പ്രവൃത്തിയിൽ തങ്ങൾക്കെന്തു ഉണ്മായിരിക്കുമെന്നും എന്തു വിപരീതമായിരിക്കുമെന്നും ഉള്ള യഥാർത്ഥജ്ഞാനം സർക്കാരും പരക്കണം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സൌജന്യംകൊണ്ടു കിട്ടുന്ന ഉണ്മകം സ്വാതിഷ്ടിച്ചുള്ളവയല്ലെന്നു സമുദായനേതാക്കന്മാർ അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കണം. അതിനു രാഷ്ട്രതന്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മൂലതത്വങ്ങളം ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കണം. വർഗ്ഗീയമായ തൊന്തരവുകൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു സാമാന്യനേതാവിനു ഇതു സാധിക്കേയുള്ളൂ. വർഗ്ഗീയമല്ലാത്ത സങ്കടം, പരാതികം, സ്ഥാപനങ്ങളം ഇവയെല്ലാം അന്യാവശ്യമാണ്. അവയിൽ പ്രധാനമായ ദ്വന്ദമാണ് മഹാജനസഭ. അതിനാൽ അതിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ബഹുജനങ്ങളായിരിക്കുന്ന വിദ്വാന്മാരുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ സഫലമാക്കുന്നതിനായി കാലേ സഫലസഹകരണങ്ങളം ചെയ്യുന്നതിനം അതിനെ വിജയപ്രദമായ ഒരു നിലയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ശ്രേഷ്ഠിമാനികളായ സകലയം കടമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളെയെല്ലാം മുൻനിർത്തി കണ്ടു അ ദ്ദേശ്യങ്ങളെ നിറവേറുന്നതിനായാണു നമുക്ക് തിരുവനന്തപുരം പ്രജാസഭയെന്ന മഹാജനസഭ മംഗളോദയത്തിൽ തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരുന്നതു്. ഈ സഭയിൽ മഹാരാജനസ്നേഹത്തെപ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന പ്രയോജനങ്ങളെല്ലാം അതുകൊണ്ടു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും അംഗീകാരവും സഹകരണവും ഉള്ള സഭിതിയിൽ ഭാവത്തിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ പ്രയോജനപ്രദമായ മാർഗ്ഗം എന്തൊരു സംശയമുണ്ടോ കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹകരണം തന്നെയാണ് ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തിനു അതു മതിയാകാതെയിരിക്കുന്നതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം. ജനസമ്മേന്യത്തിനു അതുതയിരിക്കുന്ന പല സംഗതികളും ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിനു വിഷമായിരിക്കുന്നതാണ് അധികം ഉടയുള്ളതു്. അതിനാൽ അവരുടെ സഹകരണംകൊണ്ടു നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലങ്ങളുണ്ടായി എന്നു വരുന്നതല്ല. പ്രത്യുത പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടാകാനാണ് ഇടയുള്ളതു്. പ്രജാസഭയിൽ അംഗങ്ങളായ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുള്ള നിയമങ്ങളും ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു വയ്യല്ലോ. രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ ഉത്സാഹവും ശേഷിയുമുള്ള ആളുകൾക്ക് അംഗങ്ങളായിച്ചേരുവാൻ സൌകര്യമുണ്ടാകുവിധത്തിലുള്ള നിയമങ്ങളുടെ നയം. പ്രജാസഭാംഗങ്ങളിൽ പലരുടേയും മോഹം തങ്ങളുടെ പ്രയത്നത്തിൽ നിന്നു വാർന്നു ഒരു ഗുണമുണ്ടാകണമെന്നുള്ളതാണ്. നാട്ടിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവയുടെ നിവർത്തിക്കുന്നതിൽ പ്രയാസങ്ങളുടെ കടമകളെക്കുറിച്ചോ അതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും വാസ്തവമായ ബോധമുണ്ടായിട്ടുണ്ടാകുവാൻ പലപ്പോഴും തരമില്ലാത്തവരാണ് പലരും എന്നതാണു്. പ്രജാസഭാസംബാധികമായ പരിചയം സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള കേവലം ഒരു സ്ഥാനം കൈക്കലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഒരോ കാര്യങ്ങളും സാധിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിത്തന്നെ കരുതുന്നവരുമായ അംഗങ്ങളിൽ നിന്നും അധികം പ്രയോജനത്തെ ആശിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇവരിൽ പലരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹായത്തിൽ അംഗങ്ങളായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടും അതു രഹസ്യം ആലോചിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അഭിപ്രായഗതികം എന്താണെന്നത ഉഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ല. ഈ പ്രയാസത്തെ കർത്തൃസ്വാധീനത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അംഗങ്ങളും പ്രജാസഭയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള പരാപരാപാടിലുണ്ട്. എന്നാൽ പരയത്നം യാതൊരു അവകാശങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും ഇല്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾക്കു സാഫല്യമുണ്ടാകുന്നതല്ല. നിശ്ചയമായും പ്രാസാഭാനന്തരം ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ നയങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിമർശനം ചെയ്യുന്നതിനോ ഏതെങ്കിലും അഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുവാനോ എങ്ങനെയിരിക്കണം എന്നറിയുന്നതിനപോലുമോ പ്രജാസഭാകാരനു സാധിക്കുന്നില്ല. മിക്കവാറും വർഷികളും പ്രത്യേകനിയോഗങ്ങളുകൊണ്ടു സാധിക്കുവാനുള്ള കാര്യങ്ങളും മാത്രമാണ് ഇപ്പോഴം പ്രജാസഭായോഗങ്ങളിൽ നടക്കുന്നതു്. സഭയുടെ ഘടനയും പരിശുദ്ധിക്കും, അതിനം ചില യഥാർത്ഥ അവകാശങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും നൽകുക മുതലായി പല പരിശുദ്ധങ്ങളും ഇനിയും ചെയ്യണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനവേണ്ടി പ്രത്തിക്കണമെങ്കിൽ തന്നെയും ഒരു മഹാജനസഭ ഇഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതും. എങ്കിലുമുള്ള പ്രജാസഭ എത്രയെന്നു പരിശുദ്ധത്തെ പ്രാപിച്ചാലും ഗവർമ്മെണ്ടിനം അതിന്റെ മേൽ പിടിച്ചുണ്ടായിരുന്നുകൊണ്ടും കാലം കഴിക്കുന്നതുകൊണ്ടും പ്രത്യേക സ്ഥാപനം നമുക്ക ഇല്ലാതെയിരിക്കാൻ പാടില്ല. അതിനാൽ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പേരായ ആ വിത്തു ഭൂമിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തിൽ വളത്തോൽ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പരിപോഷിപ്പിച്ചു അതിന്റെ തണലിൽ മഹാരാജ്യതന്ത്രപ്രിയപ്രജാസഭയെത്ത നുഭവിപ്പിച്ചിട്ടുമാകട്ടെ.

തിരുവിതാംകൂർ സർവകലാശാല.

ഏതുദ്ദേശ്യരാജ്യങ്ങളിൽ വച്ച സർവ്വപ്രകാരേണയും നമ്മുടെ രാജ്യം ഒട്ടും പുറകോട്ടല്ല നിലൂന്നതു്. ഏഴുതരാനം വരിയിക്കാനം അറിയാവുന്നവർ വളരെ അധികം. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസവും ജീവസ്വും വളർന്നാലത്തെ, പൊതുകൃത്യം എന്നാണെന്നുള്ള വിചാരം ഒരു നിഴലുപോലെയെങ്കിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു രീതി പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഭരണനയവും പൊതുജനാഭിപ്രായവും തമ്മിൽ പൊച്ചുവണ്ണമാവൻ കൊശലങ്ങാം പലതും പ്രയാസിച്ചുവരുന്നുണ്ടു്. ശ്രീമൂലപ്രജാസഭ, പട്ടണപ്രതിനിധിസഭ, വില്ലേജ്പഞ്ചായത്തു മുതലായ സ്ഥാപനങ്ങാം വളരുന്നാം. ഗൈരുവസ്ഥിതിയിൽതന്നെ കിടന്ന മരുഭൂപോകവാൻ കാരണമാവാൻ സമ്മതിക്കുന്നതല്ല. അവശ്യം പൂർത്തയെ പ്രാപിച്ചുകഴിയു. അതിനു വേണ്ട ലക്ഷണങ്ങാം കണ്ടുവരുന്നു. രാജ്യത്തെങ്ങും ഐശ്വര്യവും സമ്പത്തും വർദ്ധിക്കുന്നതിനു 'പബ്ലസ്സനാസ്സായം' തന്നെ സിദ്ധേയം എന്നു വളരെ താമസിച്ചുങ്കിലും കണ്ടുപിടിച്ചതു വലിയ ഭാഗ്യമെന്നു പറയാവു. രാജ്യത്തിന്റെ ഏതുകോടിയിലും പബ്ലസനാസ്സായസ്ഥാപനങ്ങാം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കവാൻ ദേശാഭിമാനികളുടെ എത്ര വലിയ ശ്രമവും അധികമായി എന്നു വരികയില്ല. പബ്ലസനാസായസംഘങ്ങളെ ദുർവ്വിനിയോഗം ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു ഏതെല്ലാം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽകൂടിയാണെന്നു അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള ക്ഷേമം ഏതുമെന്നും മറവും ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. ഈ മഹാപ്രസ്ഥാനത്തോടു സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതായ മറവാരു ഭീമമായ ആലോചനയാണു് നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു ഇപ്പോാം നടപ്പിൽ വന്നത്തണമെന്നതിനുവേണ്ടിട്ടുള്ളതു് സ്വന്തം സർവകലാശാല ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നതത്രെ. മേൽപ്രസ്താവിച്ച ഉദ്യമത്തെ പൊതുജനങ്ങാം തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതിനാലോ പക്ഷപാതികളിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടോ ഈ ലേഖനപ്രസ്താവകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങാം ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

സർവകലാശാലാസ്ഥാപനത്തിനായി ആലോചനകാം നടത്തി സ്ഥീം തയ്യാറാക്കുവാൻ കമ്മിറ്റിക്കുടി കഴിഞ്ഞതിനിടയിലാണു്. പൊതുജനാഭിപ്രായം എന്താണെന്നു പ്രജാസഭയെ അറിയുന്നതിനു മുമ്പായി ഗവൺമെണ്ടു ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രൊപ്പോസു നിശ്ചയിച്ചതു സാഹസമായിപ്പോയെന്നു ജനങ്ങാംക്കു സങ്കടവും സർവകലാശാലയുടെ ആവിർഭാവവും മനസ്സു വീഴുന്നതും ഒന്നിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ള അസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഭയവും നിമിത്തം കമ്മിറ്റിക്കാർ രാജ്യം ആസകലം സഞ്ചരിച്ചു 'സർവ്വകലാശാല' എന്നു എന്നു ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കേണ്ടതായ എഫർട്ട താല്പര്യമായ അഭിപ്രായം ആദ്യമായി ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ മഹത്തായ ഉദ്ദേശം സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിച്ചറിയുന്നതിനുമുമ്പു 'കാളപെറുകയെറ്റെടുത്തു' എന്ന മട്ടിൽ മുറവിളികൂട്ടുന്നതു അജ്ഞാനവും ഭീരുത്വവും വെളിപ്പെടുത്തുകയാണു്. 'ഏകശാസനം' എന്ന നാമം ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ സാധ്യമായ ഗുണം എന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാലും പൊതുക്ഷേമത്തെ ആധാരമാക്കിയാണു് മിക്കപ്പോഴും ശാസനനടത്തുന്നതു എന്നു പ്രത്യേകം ഉദാഹരണംപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അജ്ഞതയെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ഉത്തമമായ ശ്രമം ശിഥിലമാക്കിക്കളയുന്നതു എന്നു സാമാന്യക്കാരായ എഫെർസുഹോത്രങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പലസ്ഥലങ്ങളിലും സംഘങ്ങാം മേൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റ് അയയ്ക്കുണ്ടെന്നുള്ള പത്രപ്രസ്താവനം ഈ പട്ടണത്തിൽ ഇതുവരെ കോടതികാണാറായി നീങ്ങുമെന്നു ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ലായിരിക്കുന്നു. സർവകലാശാലയെപ്പറ്റി കണ്ടിട്ടിട്ടുള്ളതെന്റെ, വേണ്ടെന്നു പറയുവാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള വേണം. ഇവിടുത്തെ അഡ്വൈസിപ്പു നിങ്ങുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകന്മാർ നാട്ടിൽ അതതിടങ്ങളിലും ഉണ്ടാക്കിൽ കമ്മിറ്റിയുടെ സ്ഥാകരണത്തോടുകൂടി അവരുടെ ആലോചനാവിശേഷം പ്രസംഗമുഖാം ലഘുപത്രികമുഖാം എല്ലാവരും പരിഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ ഇപ്പോാം പരിശ്രമം വയസ്സുവരെയുള്ള കുട്ടികൾക്കു നിർബ്ബന്ധവിദ്യാശാലകാം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനാം അവിടെവച്ച പഠിഞ്ഞ നിറുത്തുന്ന കുട്ടികളെ പതിനെട്ടു വയസ്സുവരെ സൈക്കൻഡറിസ്ക്കൂളുകളിൽ തുടച്ചുകൂടുകയാകം (continuation classes) വച്ച ആണിൽ നാലം മണിക്കൂറിൽ കുറയാതെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും നിർവ്വഹമായ ഏർപ്പാടുകാം ചെയ്യുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസബോധിനിയുടെ പ്രസിഡണ്ടായ മിസ്റ്റർ ഫിഷർ ഹാജരാക്കിട്ടുള്ള ബില്ലിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. വ്യവസായശാലകളിൽ ജീവസ്വം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരിൽ സന്ധാരിച്ച പലപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കന്മാരെ രക്ഷിച്ചുപോരുന്ന കുട്ടികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു് ഈ ബിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. സധാരണയായുള്ള ഏതാനുമാസക്കാലം നാലിക്കുക. വ്യവസായശാലകളിൽ ജോലി ചെയ്യുക. അതാതു കാര്യം ഇതുവരെയാണു് ഈ ബില്ലിനുള്ള കാരണങ്ങാം. പ്രീമിയർ ഉടനെ നൃകാസിൽപട്ടണത്തിൽ രാജ്യമെല്ലാം ഞെട്ടിച്ചു. പൊലീസുകാർ, നിർദ്ധനന്മാരായ ക്രിമിനൽകാർ എന്നിവരെപ്പോലെ ജനസാമാന്യം അവരുടെ അനേകക്കുട്ടികളെ ഒന്നു ബഹാളക്കുകയും ബില്ലിനെ അടുത്തുതിനും മറ്റുള്ളവരെ അനേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ലണ്ടൻ ടൈംസുപത്രാധിപരും പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പത്രങ്ങളും ഇതിനെ എതിഞ്ഞെതിയിൽ എല്ലാം ഒഴിച്ചുകൂടാവാത്ത ചില കാര്യങ്ങളെ ഒന്നിനെ പത്തായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ബഹളത്തെ ഒടിച്ചുകളയുകയുണ്ടായി. ലാങ്കഷയർ എന്ന സ്ഥലത്താണു് വ്യവസായത്തിൽ മുന്നിട്ടുനില്പുള്ളതു്. അവിടെയാണു് ശക്തമായ ബഹളം. മിസ്റ്റർ ഫിഷറാവർകളുടെ തന്നെ ബില്ലിനെപ്പറ്റി അയ്യായിരുപ്രസംഗിച്ചതു ലാങ്കഷയർ തലസ്ഥാനമായ ബ്ലക്ബേണിൽ വച്ചാണു്. ആ പ്രസംഗത്തോടുകൂടി എല്ലാവർക്കും വിവരമുണ്ടായെന്നു പരിഞ്ഞു. അങ്ങനെ പ്രയാസപ്പെടുത്തുന്ന പാഠശിയായതാണു് എന്നാലും ഒന്നു കൊണ്ടുനോക്കുന്നതിനാവോണ്ടി പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും ധനത്തിനും സാങ്കേതികബന്ധമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു മുഖാന്തരം ഗവൺമെണ്ടിനു കഴിച്ചുങ്കാം പലതും ചെയ്യാം. പാർലിമെണ്ടുകാർ കരുതുക. വിദ്യാഭ്യാസഫലം അനുഭവിക്കുന്നവർ മാതാപിതാക്കന്മാർ, അവരുടെ ആവശ്യങ്ങാംക്കു അനുസരിച്ചാണല്ലോ പാഠപദ്ധതി ആമെപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. വിദ്യാഭ്യാസകാര്യങ്ങാംക്കു തിരുശിലപ്രയോഗങ്ങാം കൊണ്ടു ഈ ഉദ്ദേശം പൂർത്തിയാക്കിയാൽ മതിയെന്നാണോ? അല്ലെങ്കിലുള്ള

വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനം സഫലമാകണമെങ്കിൽ മാതൃഭാഷാ മാധ്യമത്തിലൂടെ സാധാരണം അത്യാവശ്യമാണ്. ശ്രീപിഷാരടി ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം മാതൃഭാഷയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ജനസാമാന്യത്തെ കായികവും ധാർമ്മികവുമായ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കുകയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം ജനസാമാന്യത്തെ കായികവും ധാർമ്മികവുമായ സാമർത്ഥ്യം കൊണ്ട് അലങ്കരിക്കുകയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്പം കടം. പൊതുജനസമ്മതവും സഹായവും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പരിപൂർണ്ണരൂപത്തിൽ നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരണം. ബാലന്മാരെ ഗൃഹസമ്പർക്കത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിടുന്നതിന് നിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനു മിസ്റ്റർ ഫിഷർ ചെയ്യുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ശ്രമങ്ങൾ തടയുവാൻ ഇച്ഛാപൂർവ്വം രാഷ്ട്രീയമായി ചില തന്ത്രങ്ങൾ വ്യവസായനേതാക്കൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ടു ചില അസൗകര്യങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നുവെന്നും ടൈംസ് പത്രത്തിൽ കാണുന്നു. അവിടെ ഇതു വിഷമം നേരിടുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കഥ എന്തുപറയട്ടെ. മിസ്റ്റർ ഫിഷറിന്റെ ഉത്തമനാം കമ്മിറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതെന്നു ഉൽഘോഷിക്കുന്നു.

രാജ്യത്തെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയിൽ അഭിപ്രായനിയമായ ഭേദഗതികൾ വരണമെങ്കിൽ സർക്കുലാശാലകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നിട്ടും വേണ്ട! വേണ്ട! എന്ന വിളിക്കുന്നതു എത്ര കഷ്ടം? അഭ്യസ്തവിദ്യന്മാരെന്നു പറയുന്ന അളുകളുടെ വാദങ്ങളാകട്ടെ എന്താണെന്നു പരിശോധിക്കാം.

ഒന്നാമതു; മദ്രാസു സർക്കുലാശാലാബിരുദമുകൊണ്ടു സമ്പാദിക്കുന്ന ഒരു വിധത്തിലാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിവിഷയങ്ങൾ നിശ്ചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൽ അക്ഷരാഭ്യാസം സർവ്വപ്രധാനമായിരിക്കുന്നു. അളന്നതോറും ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യം പഠിച്ചു വിളക്കുകൂടം കലാശാലാബിരുദകം വാങ്ങി വെളിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവർ; ഇവരിൽ വളരെപ്പേരുക്കപേർക്ക് അപൂർവ്വം ചിലർക്കുപോലും വലിയ ശമ്പളാർത്ഥങ്ങൾ കിട്ടിക്കേൾ. പതിനായിരുപാ ഉദ്യോഗം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും മിക്ക ബീ. ഏ. ക്കാരും ലാക്കുള്ളേടത്തിൽ ചേർന്നു പഠിപ്പനം വിടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും. അവിടെനിന്നും വളരെ അളുകൾ അമ്പതുപാ കൊല്ലംകൊണ്ടു ജയിച്ചിറങ്ങി വക്കീൽപണിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ. ബിരുദധാരികളിൽ നാല്പതുവയസ്സിനു താഴെയുള്ളവർ ശരാശരി അമ്പതുരൂപാപ്രകാരത്തിൽ വരുമ്പോലോ എന്നു കണക്കുകൊണ്ടാൽ 'ഇല്ല'. എന്നതന്നെ മുകിൽ കൈമാറിച്ചു വിലപിക്കേണ്ടിവരും. നാഴ്ചലുകളിൽ മാറാറുണ്ടിവരും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അഭ്യസ്തവിദ്യൻമാരെ മാത്രം പോരാ കഴിവേറിയ പതിനായിരുപാക്കാരെ കണ്ടെടുപ്പാൻ ഒരു കമ്മിഷനെ നിയമിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതിനു മിസ്റ്റർ ഫിഷർ ഒരുങ്ങുന്നതായി ഗ്രീഷ്മത്തോടു തടയുവാൻ ഇച്ഛാപൂർവ്വം രാഷ്ട്രീയമായി ചില തന്ത്രങ്ങൾ വ്യവസായനേതാക്കൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ടു ചില അസൗകര്യങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നുവെന്നും ടൈംസ് പത്രത്തിൽ കാണുന്നു. അവിടെ ഇതു വിഷമം നേരിടുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കഥ എന്തുപറയട്ടെ. മിസ്റ്റർ ഫിഷറിന്റെ ഉത്തമനാം കമ്മിറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതെന്നു ഉൽഘോഷിക്കുന്നു.

രാജ്യത്തെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയിൽ അഭിപ്രായനിയമായ ഭേദഗതികൾ വരണമെങ്കിൽ സർക്കുലാശാലകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നിട്ടും വേണ്ട! വേണ്ട! എന്ന വിളിക്കുന്നതു എത്ര കഷ്ടം? അഭ്യസ്തവിദ്യന്മാരെന്നു പറയുന്ന അളുകളുടെ വാദങ്ങളാകട്ടെ എന്താണെന്നു പരിശോധിക്കാം.

ഒന്നാമതു; മദ്രാസു സർക്കുലാശാലാബിരുദകം സമ്പാദിക്കുന്ന ഒരു വിധത്തിലാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിവിഷയങ്ങൾ നിശ്ചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൽ അക്ഷരാഭ്യാസം സർവ്വപ്രധാനമായിരിക്കുന്നു. അളന്നതോറും ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യം പഠിച്ചു വിളക്കുകൂടം കലാശാലാബിരുദകം വാങ്ങി വെളിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവർ; ഇവരിൽ വളരെപ്പേരുക്കപേർക്ക് അപൂർവ്വം ചിലർക്കുപോലും വലിയ ശമ്പളാർത്ഥങ്ങൾ കിട്ടിക്കേൾ. പതിനായിരുപാ ഉദ്യോഗം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും മിക്ക ബീ. ഏ. ക്കാരും ലാക്കുള്ളേടത്തിൽ ചേർന്നു പഠിപ്പനം വിടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും. അവിടെനിന്നും വളരെ അളുകൾ അമ്പതുപാ കൊല്ലംകൊണ്ടു ജയിച്ചിറങ്ങി വക്കീൽപണിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ. ബിരുദധാരികളിൽ നാല്പതുവയസ്സിനു താഴെയുള്ളവർ ശരാശരി അമ്പതുരൂപാപ്രകാരത്തിൽ വരുമ്പോലോ എന്നു കണക്കുകൊണ്ടാൽ 'ഇല്ല'. എന്നതന്നെ മുകിൽ കൈമാറിച്ചു വിലപിക്കേണ്ടിവരും. നാഴ്ചലുകളിൽ മാറാറുണ്ടിവരും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അഭ്യസ്തവിദ്യൻമാരെ മാത്രം പോരാ കഴിവേറിയ പതിനായിരുപാക്കാരെ കണ്ടെടുപ്പാൻ ഒരു കമ്മിഷനെ നിയമിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതിനു മിസ്റ്റർ ഫിഷർ ഒരുങ്ങുന്നതായി ഗ്രീഷ്മത്തോടു തടയുവാൻ ഇച്ഛാപൂർവ്വം രാഷ്ട്രീയമായി ചില തന്ത്രങ്ങൾ വ്യവസായനേതാക്കൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ടു ചില അസൗകര്യങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നുവെന്നും ടൈംസ് പത്രത്തിൽ കാണുന്നു. അവിടെ ഇതു വിഷമം നേരിടുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കഥ എന്തുപറയട്ടെ. മിസ്റ്റർ ഫിഷറിന്റെ ഉത്തമനാം കമ്മിറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതെന്നു ഉൽഘോഷിക്കുന്നു.

രാജ്യത്തെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയിൽ അഭിപ്രായനിയമായ ഭേദഗതികൾ വരണമെങ്കിൽ സർക്കുലാശാലകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നിട്ടും വേണ്ട! വേണ്ട! എന്ന വിളിക്കുന്നതു എത്ര കഷ്ടം? അഭ്യസ്തവിദ്യന്മാരെന്നു പറയുന്ന അളുകളുടെ വാദങ്ങളാകട്ടെ എന്താണെന്നു പരിശോധിക്കാം.

ഒന്നാമതു; മദ്രാസു സർക്കുലാശാലാബിരുദമുകൊണ്ടു സമ്പാദിക്കുന്ന ഒരു വിധത്തിലാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിവിഷയങ്ങൾ നിശ്ചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൽ അക്ഷരാഭ്യാസം സർവ്വപ്രധാനമായിരിക്കുന്നു. അളന്നതോറും ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യം പഠിച്ചു വിളക്കുകൂടം കലാശാലാബിരുദകം വാങ്ങി വെളിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവർ; ഇവരിൽ വളരെപ്പേരുക്കപേർക്ക് അപൂർവ്വം ചിലർക്കുപോലും വലിയ ശമ്പളാർത്ഥങ്ങൾ കിട്ടിക്കേൾ. പതിനായിരുപാ ഉദ്യോഗം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും മിക്ക ബീ. ഏ. ക്കാരും ലാക്കുള്ളേടത്തിൽ ചേർന്നു പഠിപ്പനം വിടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും. അവിടെനിന്നും വളരെ അളുകൾ അമ്പതുപാ കൊല്ലംകൊണ്ടു ജയിച്ചിറങ്ങി വക്കീൽപണിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ. ബിരുദധാരികളിൽ നാല്പതുവയസ്സിനു താഴെയുള്ളവർ ശരാശരി അമ്പതുരൂപാപ്രകാരത്തിൽ വരുമ്പോലോ എന്നു കണക്കുകൊണ്ടാൽ 'ഇല്ല'. എന്നതന്നെ മുകിൽ കൈമാറിച്ചു വിലപിക്കേണ്ടിവരും. നാഴ്ചലുകളിൽ മാറാറുണ്ടിവരും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അഭ്യസ്തവിദ്യൻമാരെ മാത്രം പോരാ കഴിവേറിയ പതിനായിരുപാക്കാരെ കണ്ടെടുപ്പാൻ ഒരു കമ്മിഷനെ നിയമിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതിനു മിസ്റ്റർ ഫിഷർ ഒരുങ്ങുന്നതായി ഗ്രീഷ്മത്തോടു തടയുവാൻ ഇച്ഛാപൂർവ്വം രാഷ്ട്രീയമായി ചില തന്ത്രങ്ങൾ വ്യവസായനേതാക്കൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ടു ചില അസൗകര്യങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നുവെന്നും ടൈംസ് പത്രത്തിൽ കാണുന്നു. അവിടെ ഇതു വിഷമം നേരിടുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കഥ എന്തുപറയട്ടെ. മിസ്റ്റർ ഫിഷറിന്റെ ഉത്തമനാം കമ്മിറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതെന്നു ഉൽഘോഷിക്കുന്നു.

രാജ്യത്തെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയിൽ അഭിപ്രായനിയമായ ഭേദഗതികൾ വരണമെങ്കിൽ സർക്കുലാശാലകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നിട്ടും വേണ്ട! വേണ്ട! എന്ന വിളിക്കുന്നതു എത്ര കഷ്ടം? അഭ്യസ്തവിദ്യന്മാരെന്നു പറയുന്ന അളുകളുടെ വാദങ്ങളാകട്ടെ എന്താണെന്നു പരിശോധിക്കാം.

ഒന്നാമതു; മദ്രാസു സർക്കുലാശാലാബിരുദമുകൊണ്ടു സമ്പാദിക്കുന്ന ഒരു വിധത്തിലാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിവിഷയങ്ങൾ നിശ്ചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൽ അക്ഷരാഭ്യാസം സർവ്വപ്രധാനമായിരിക്കുന്നു. അളന്നതോറും ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യം പഠിച്ചു വിളക്കുകൂടം കലാശാലാബിരുദകം വാങ്ങി വെളിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവർ; ഇവരിൽ വളരെപ്പേരുക്കപേർക്ക് അപൂർവ്വം ചിലർക്കുപോലും വലിയ ശമ്പളാർത്ഥങ്ങൾ കിട്ടിക്കേൾ. പതിനായിരുപാ ഉദ്യോഗം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും മിക്ക ബീ. ഏ. ക്കാരും ലാക്കുള്ളേടത്തിൽ ചേർന്നു പഠിപ്പനം വിടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും. അവിടെനിന്നും വളരെ അളുകൾ അമ്പതുപാ കൊല്ലംകൊണ്ടു ജയിച്ചിറങ്ങി വക്കീൽപണിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ. ബിരുദധാരികളിൽ നാല്പതുവയസ്സിനു താഴെയുള്ളവർ ശരാശരി അമ്പതുരൂപാപ്രകാരത്തിൽ വരുമ്പോലോ എന്നു കണക്കുകൊണ്ടാൽ 'ഇല്ല'. എന്നതന്നെ മുകിൽ കൈമാറിച്ചു വിലപിക്കേണ്ടിവരും. നാഴ്ചലുകളിൽ മാറാറുണ്ടിവരും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അഭ്യസ്തവിദ്യൻമാരെ മാത്രം പോരാ കഴിവേറിയ പതിനായിരുപാക്കാരെ കണ്ടെടുപ്പാൻ ഒരു കമ്മിഷനെ നിയമിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നതിനു മിസ്റ്റർ ഫിഷർ ഒരുങ്ങുന്നതായി ഗ്രീഷ്മത്തോടു തടയുവാൻ ഇച്ഛാപൂർവ്വം രാഷ്ട്രീയമായി ചില തന്ത്രങ്ങൾ വ്യവസായനേതാക്കൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ടു ചില അസൗകര്യങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നുവെന്നും ടൈംസ് പത്രത്തിൽ കാണുന്നു. അവിടെ ഇതു വിഷമം നേരിടുമ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കഥ എന്തുപറയട്ടെ. മിസ്റ്റർ ഫിഷറിന്റെ ഉത്തമനാം കമ്മിറ്റിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതെന്നു ഉൽഘോഷിക്കുന്നു.

"നിസ്സഹായത്വസ്സാമർത്ഥകലയകറവുന-
തോന്നബീയ
പ്പുസ്സായിട്ടെല്ലാകെട്ടിപ്പണിയെടുപോന്നവാഴ്ചി-
നട്ടതിരിഞ്ഞു,
വത്സന്മാരുജനിച്ചായുസ്സിലവിളിസിദ്ധാന്ത-
മെല്ലാംസഹിച്ചി-
ട്ടുടലാഗപോയെടുക്കേത്തൊക്കറിമുതലായത-
തോന്നാത്തവർനീ.

ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണ് ഇംഗ്ലീഷു സ്കൂളുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും. ഇവർക്കു ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ കേവലം സാധാരണമായ അറിവുമാത്രമേ ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ

ന മതിയായ കാരണങ്ങളും ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ വ്യർത്ഥ വിളിക്കൂട്ടിട്ട് ആഘോഷമില്ല.

സർവകലാശാല ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നമുക്ക് ശ്ലാഘിക്കുന്നതായ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. അതു ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഷയായ മലയാളത്തിന് ഇതിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥാനമാണ്. ഇതിനുമുമ്പ് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയ്ക്കുള്ള പ്രാധാന്യം നിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മാത്രമേ പ്രോത്സാഹനം ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവർക്കു മാത്രമേ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇതുനിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവർ ഒഴികെ മറ്റുള്ളവർ ഉദ്യോഗത്തിനു വേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നതിൽ വളരെ ശുഷ്കാന്തി കാണിച്ചിരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം മാതൃഭാഷയായ മലയാളത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രാധാന്യം ഇപ്പോൾ ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്കു മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ സർവകലാശാല സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സർവകലാശാലയിൽ മലയാളത്തിനു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഇതിന്റെ നിയമങ്ങളിൽ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു നിർദ്ദേശം ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ ഇപ്പോൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നിർദ്ദേശം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ഈ സഭയുടെ സഹായം ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ നിർദ്ദേശം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ഈ സഭയുടെ സഹായം ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ നിർദ്ദേശം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ഈ സഭയുടെ സഹായം ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഈ സർവകലാശാലയിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു ഓറിയന്റൽ വിഭാഗം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇതിൽ ഓറിയന്റൽ ഭാഷകൾ മാത്രമേ പഠിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ വിഭാഗത്ത

ത്യം, നിശ്ചയം, വൈര്യം, വിദ്യാഭ്യാസം, തന്ത്രജ്ഞാനം, വ്യവസായം ഇതുപോലെയുള്ള കലകളും അടങ്ങിയ ഒരു കോശമാണ് നമുക്കുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. അതു പൊടുന്നനവെ പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ തൊഴിലുണ്ടാവുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുകയുമരുത്.

മൂന്നാമതു്:—കൃഷി, വ്യവസായം മുതലായവയെ പോഷിപ്പിച്ചു മേല്പോട്ടു ക്ഷേമം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതായ ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്വദ്ധകലാശാലാനിർമ്മാണത്തിൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തുന്നതു സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ളവർക്കു ചേർന്നതാണോ? എന്നാണു് പൊതുജനാഭിപ്രായമെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ഒറ്റ സംഗതി നാം ധിക്കാരത്തെന്നയാണ് നമ്മുടെ സ്വദ്ധകലാശാലയുടെ ആവശ്യം. സാങ്കേതികവിദ്യാലയം ഷഷ്ടിപൂർത്തിയുടെ കോത്തിൽ പണിയാൻ ആരംഭിക്കേണ്ടതെങ്കിൽ ഈ സ്ഥാപനം സ്വദ്ധകലാശാലയുടെ അംഗമായി തീരുന്നില്ലെങ്കിലും, വ്യവസായകല എങ്ങുപ്പിടുത്തമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ശാസ്ത്രീയമായ സാങ്കേതികവിദ്യാജ്ഞാനം തന്നെയായ തൊഴിൽസമ്പ്രദായങ്ങൾ, ശാസ്ത്രപരിശോധനകൾ ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ സ്വദ്ധകലാശാലയിൽ ചടങ്ങുകളായി വന്നുചേരാം മോഹസ്വപ്നമെന്നു സാധിക്കുമെന്നുതന്നെ പറയാം.

സ്വദ്ധകലാശാലയുടെ പോഷണത്തിനായി നമുക്കു ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം സൈക്കണ്ടറിപാഠശാലകൾ ഉണ്ടു്. ഇപ്പോൾ രാജ്യത്തു തുടന്നിട്ടുള്ള നയം ഈ പാഠശാലകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം പകത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കും. അവിടെ കൃഷിശാസ്ത്രം വ്യവസായപാഠങ്ങൾ മുതലായവ ക്രമീകരിച്ചു ഓരോരോ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നതു്. നമ്മുടെ പാഠശാലകളിലും ആവശ്യാനുസരണം ഇപ്രകാരം സാങ്കേതികപാഠശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതു നമുക്കു പ്രയോജനത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാൽ സ്വദ്ധകലാശാലയുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കു പ്രത്യേക സാങ്കേതികപാഠശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട ഭാരം കുറച്ചുവയ്ക്കും.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളിൽനിന്നു സ്വദ്ധകലാശാല അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ള പ്രത്യക്ഷമായി. ഇനി വികടബുദ്ധിപ്രായങ്ങൾ അതും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെ ഇരിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ സകല സമ്പത്തും ഈ ഉദ്യമത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കാര്യം എത്രയും ക്ഷണത്തിൽ സാധിക്കുവാൻ വേണ്ട ദ്രവ്യങ്ങളും രാജ്യക്ഷേമകാംക്ഷികൾ ചെയ്യാമെന്നിരിക്കെയില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു പുതിയ വശം ഉദിക്കുന്നതായ ഒരു സംഭവമാണ് സ്വദ്ധകലാശാലയുടെ കല്ലിടുന്ന സന്ദർഭം, നമ്മുടെ രാജ്യത്തു സമുദായ മത്സരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. 'തിരുവിതാംകൂർ ജാതിക്കാർ' എന്ന അഭിമാനം വളർത്തുവാൻ സ്വദ്ധകലാശാലയിലിരിയ്ക്കം കഴിഞ്ഞു പൊതുഷോഷാകുന്ന കവചം ധരിച്ചു ഇറങ്ങുന്ന ധീമാന്മാരായ യുവാക്കന്മാർക്കുമാത്രം ഇടമുണ്ടാവുന്നതു സാധിക്കും? രാജ്യദ്രോഹം ഉത്തമമായിത്തീർന്നു നടത്തുന്നതിനു ഭരണനിപുണന്മാരെ സ്വദ്ധകലാശാലയിലുള്ളവരെ മേറാവിയുടെയും ലഭിക്കുന്നു? ജനപ്രതിനിധിസഭ, മുനിസിപ്പാലിറ്റിസംഘം, കച്ചവടസംഘം മുതലായ ഭരണയന്ത്രങ്ങളും പുഷ്ടിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഈ കാലത്തു കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുള്ളവരും സൗഹൃദസന്ധാനങ്ങളും ഒന്നു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവശ്യമുപ്പു്. ഇവിടെ സ്ഥിതിനോടിനു സമുദായവും സ്വദ്ധകലാശാലയുടെ ഉള്ളു എന്നു റേഡ്യോബറിപ്രൈമറി സ്കൂൾ ലണ്ടനിൽവച്ചു നടത്തിയ സ്വദ്ധകലാശാലാ കോൺഗ്രസ്സിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായ എന്ന നിലയിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പ്രവൃത്തി സ്വദ്ധകലാശാല ഇപ്പോൾതന്നെ ഉണ്ടായിവന്നിട്ടുള്ളതു. അപ്പോൾ പ്രധാന മന്ത്രിസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിയുള്ള ആരെയെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു പ്രയാസമാകുന്നതെന്തു. ഇങ്ങനെ പരിഷ്കാരസന്ദർഭത്തിൽ അല്പം പാകപ്പെടുന്നതായി. നമുക്കു രാജ്യത്തു അത്യുന്നതസ്ഥാനത്തുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ലഭിക്കുന്നതു ആദ്യനാളുകളിൽ ലോകവിജ്ഞാനികളെ, നിങ്ങൾ എന്തിനായിട്ടു ഭൂമിക്കിടക്കുന്നേ? മഹാഷ്ടമം. ഏഴുപതിനും ചതുരത്രാശിക വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഒരു ചെറിയ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതിനു നാളുതുടെ സർവ്വാചലത്തിനപ്പുറത്തുനിന്നു ആളെ വരത്തിയതിന്റെ അത്രയുണ്ടോ? വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കേളികേട്ട തിരുവിതാംകൂർ, രാജ്യഭാരനിർണ്ണയധിപനായി എല്ലാ കാലവും അന്യനെ ക്ഷണിച്ചു പീഠം നാകുന്നതു ബുദ്ധിശൂന്യരികളുടെ സഹ്യ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടാണോ? നമുക്കു നമ്മുടെ സന്താനങ്ങളെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചു ഉത്തമപദവന്മാരാക്കുന്ന ഭാരം കയ്യേറിരിക്കുന്നതു അന്യന്മാരല്ലെ? നൂറായിരത്തിലധികം രൂപാ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നുവെച്ചിട്ടായിരിക്കാം ഇന്നുവരെയും ആയക്കെട്ടുദ്യോഗസ്ഥനെ ഗവർമെന്റിൽനിന്നും പിടിച്ചുള്ള വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിച്ചിരുന്നതു്. അന്യ രാജ്യക്കാർ അനുഭവിച്ചിട്ടു ഉള്ളിലുപോലെ ചില അപൂർവ്വസ്ഥാനങ്ങൾ നീട്ടുന്നതു വാങ്ങി അനുഭവിക്കാം, എന്നു ക്ഷേമതല്പരർ! എത്ര ദാനശീലർ! എന്നാലും മുഖസ്തുതിപാടി ജീവിക്കുന്നതു അഭിമാനം വിറ്റുതിന്നുകയല്ലെ? ഇതുനാളും നമ്മെ ഭരിച്ചതു ശ്രദ്ധേയസ്വഭാവത്തിന്റെ ഗുണം കൊണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ സ്വഭാവിഭാവം മിഴിഞ്ഞു നീരാമർന്നതെന്നു അധികരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു അത്രപോലെ വിദ്വാന്മാർ ഇല്ലാത്ത മഹത്തരിച്ചവസ്തുക്കാണിക്കുന്നതു കഠിനകാര്യമല്ലെ? അന്യന്മാർ സ്വകാര്യത്തല്പരന്മാരല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതു ദേശഹിതത്തോടു മല്ലിടുകയല്ലേ? അലക്ഷ്യങ്ങൾ മഹാരാജ്ഞനും ശ്രദ്ധിക്കാൻ കരണം ഭരണാധികാരികളെ ക്രമിക്കുവോൾതന്നെ ചരിത്രം ഘോഷിക്കുന്നു. എന്തു രാജ്യഭരണം? അന്യന്മാരുടെ ഭരണം ക്ഷേമകരണമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതു? ഭരണാധികാരികളെയിരിക്കേണ്ടവർ എങ്ങുപോയി ഈ നിമിഷത്തിൽ സമയം ചോരിച്ചു പഞ്ചപുച്ഛമടക്കി നിൽപ്പുന്നതു്? തൽദേശജന്മികൾ ദ്രവിച്ചുപോകുന്ന ഏതു തിരുവിതാംകൂർകാരന്റെയും മനസ്സ് ഈ അധ്യായം ഒന്നു മിക്കുന്നേരം കത്തിക്കാളുക ചില്ലയെ? ഇപ്പോഴത്തെ തിവാൻജി പോകുമ്പോഴും മദ്രാസിൽനിന്നു എതോ ഒരു ധന്മാപരിയെ വരത്താൻപോകുന്നുവെന്നു കേൾവി വാസ്തവമായി പരിണമിച്ചുൽ—ഗ്രൂപ്പിഷ യുഗസമ്പന്നരും അഭ്യസിച്ച സ്വദ്ധകലാശാലയുടെ അനുഗ്രഹിതന്മാരും ഫലങ്ങളും അനാദരിച്ചു ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു അയുഷ്കാലിച്ച സ്വന്തമായി സ്വദ്ധകലാശാല സ്ഥാപിക്കാൻ ഇതാ ആരംഭിക്കുന്നു. എന്നാലും നമുക്കു വേണ്ടി ആലോചിക്കുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും അന്യനല്ലെ? ഈ മനഃക്ഷോഭം പുതിയ കലാശാലജീവിതത്തിൽ നമുക്കു സന്താനപരമ്പരകൾക്കായി സംഗതി ആയെങ്കിൽ സ്വദ്ധകലാശാലയുടെ കൃത്യം ശരിയായി നിർവ്വഹിച്ച എന്നു പറയാം. മുപ്പത്തഞ്ചുവർഷം ജനങ്ങളുടെ ഭക്തി തീർച്ചുള്ള വള്ളയടിസ്വാമ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രീപത്മനാഭനോടു അനന്തമതി

വാങ്ങിട്ടുള്ള കയ്യനാനിധിയായ പൊന്നത്തമ്പുരാൻതിരുമനസ്സു കൊണ്ടു ഉത്തമന്മാരുടെ ഹിതാനുസരണം രക്ഷിക്കുവാൻ തിരുമനസ്സുണ്ടാവണമെ എന്ന പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കവനദോഷങ്ങൾ.

പദ്യകാവ്യങ്ങളിൽ സാധാരണ സംഭവിക്കാവുള്ള ചില ദോഷങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കണമെന്നാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

കേരളത്തിൽ "കവി"കളുടെ എണ്ണവും വണ്ണവും വളരെക്കാലമായുണ്ടെങ്കിലും പുതുതായുണ്ടാകുന്നവരുടെ സംഖ്യ ഇപ്പോഴുമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സന്തോഷിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ നാൽക്കാലിപ്രയോഗത്തിന്നർത്ഥം കവിതാകാമിനിയെ വശീകരിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടുകയും അതു വളയാതെ കണ്ടപ്പോഴേക്കും ഒരു ഭയാകുലാവസ്ഥയിലോ അഥവാ അവളുടെ ഉഗ്രകൃതപ്പെടുപ്പിലോ അവർക്കു വിശ്രാന്തയാകാതെ ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനാലുണ്ടാകുന്ന കണ്ടിത്തത്തിൽ ഒരു ഭ്രാന്തോന്മാദരൂപിണിയായ അപഹാസ്യയാക്കുന്നതിനു മനഃപൂർവ്വം ചെയ്യുന്ന ജല്പനകം സംഭവിക്കുന്നതിനെ എത്രമാത്രം അസംബന്ധങ്ങളാണെന്നു പറവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ വിവിധങ്ങളായ സൽഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പരായണം ചെയ്യുക, ധാരാളം ലോകപരിചയം സമ്പാദിച്ചു മറവു വരുത്തുവാൻ വേണ്ടവിധത്തിൽ ബുദ്ധിയെ വികസിപ്പിച്ചു ജ്ഞാനസമ്പാദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരും വാസനയുള്ളവരുമായ കവികളുടെ കൃതികൾ അത്രയ്ക്കു അപൂർവ്വമായിത്തന്നെയിരിക്കെ, ശബ്ദാർത്ഥങ്ങളിൽ വച്ചു അർത്ഥത്തിന്റെ പുച്ഛികവിയുടെ അജ്ഞാനത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചിരിക്കെ, സകലജ്ഞാനവും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു കക്ഷത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കാമെന്നുവച്ചാൽ അതു കോലം അസംഭവ്യമായിത്തീരുന്നു. അതിനാൽ സാധാരണ കവിപരിചയിക്കാത്തതിലും, അതിരിക്തവാൻ അഭ്യാസമുള്ള ഭാഷയിൽ ഉള്ള ശബ്ദം ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും സംസ്കൃതഭാഷയിൽ അതു വശ്യത്തിനു മാത്രമെങ്കിലും കാവ്യനാടകാദികളേയും വായിച്ചു പഠിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പിന്നീടു വാസനാനുസരണം ഇതര ഭാഷാപദങ്ങളെ കഴിയുന്നിടത്തോളം ഉപയോഗിക്കാതെ പദ്യങ്ങളെ എഴുതിത്തുടങ്ങാവുന്നതാണ്. "പറയത്തക്കതായ നേരേപറയാതെന്നതാണു കവനഗുണം" എന്നൊരു മഹാകവി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു എത്രയും വാസ്തവമാകുന്നു. ആശയസംസ്പർശമുണ്ടെങ്കിലും പൈപദ്യം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞതായി ഉടനെ അതിനെപ്പറ്റി ഒരു അല്പമായ ചർച്ചയെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതു അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ചില യോഗ്യരായ "തോന്നിയതുപോലെ" എഴുതിവിടാറുള്ള പദ്യങ്ങളിൽ—അവയ്ക്ക് ഇന്നതോഷഹാനമുണ്ടെങ്കിലും അനാസ്വയോഗ്യമായ മറേറാ—അനേകതരത്തിലുള്ള ദോഷങ്ങൾ കാണാവുള്ളതു ഒട്ടും അസാധാരണമല്ല. അതിനാൽ പദ്യകർത്തൃക്കൾക്കും തങ്ങൾ രചിക്കുന്ന കൃതികളെപ്പറ്റി സ്വയം ഒരു വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നിന ശേഷം വെളിയിൽ ഇറക്കുന്നതു കാൽത്തിന് ഉപകാരപ്പെടുന്നതാണ്.

ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ചില സംജ്ഞകളെ താഴെ പ്രസ്താവിക്കാം. അർത്ഥപദങ്ങൾക്കാത്തിനു സാധാരണക്കാർ നൽകുന്നതിനേക്കാൾ അസാധാരണമായിട്ടു ഉണ്ടാകുന്നതുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു അതുചെയ്തിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാവോപഹിതം അവനവന്റെ അഭിപ്രായത്തിനുതന്നെ. താഴെ വിവരിക്കാൻപോകുന്ന സംജ്ഞകളെ കവിതയുടെ ബാഹ്യവേഷത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളായി ഗണിക്കാം.

൧. മാറാവിനയുടെ (അവ്യാതം) ഉപകരണനിർദ്ദേശം.

പോരൊപ്രയുക്തമായ അകാരത്തിന്റെ ലോപം. ഇതു വ്യാകരണശാസ്ത്രത്തിൽ അനാവശ്യിച്ചിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും സാധാരണ പൈമാരാരത്തിൽ അത്ഥാനുസൃതം പ്രയോഗവും അസാധുവും ഉണ്ടാകുന്നതാകയാൽ സ്മരിക്കുന്നുമില്ല.

"അന്തരമെന്തു ഭവിച്ചവ-
നന്തിയിലൊരുതുള്ളി വെള്ളവുംകൊണ്ടാൻ ഇവിടെ അവനു അന്തിയിൽ ഒരുതുള്ളി വെള്ളവും കൊണ്ടാൻ എന്നതാണു വിവക്ഷ; എങ്കിലും വ്യാകരണം പ്രമാണമായിത്തീൽ "ഭവിച്ചവൻ" എന്ന കർമ്മണിയിൽ "ഭവിച്ചു" എന്നതു അവ്യാത്മകമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കയില്ല. അന്തരമെന്തുഭവിച്ചാണ് അന്തിയിൽ അവനു ഒരുതുള്ളി വെള്ളവും കൊണ്ടാൻ.....എന്നപ്പൊഴത്തെ വാക്യം നിൽക്കുമ്പോൾ അവ്യാതം വ്യക്തമായി കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ അല്പം പരിശ്രമത്തോടുകൂടി തന്നിരുത്തിക്ക പിന്നെ ഒരു പ്രാവശ്യംകൂടി വായിച്ചു നോക്കേണ്ടതാകുന്നു. കവിതയിൽ സംഗതി മനസ്സിലാവുന്നതോടുകൂടി ഒരുതുള്ളിയോ വിരിയുകയോ എന്തോ മനസ്സിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെതന്നെ,

"ഒരുപേക്ഷിടയിൽ ഭവിച്ചുകാട്ടും
പരിഭവമായ് പഴികിഴിഞ്ഞിതെല്ലാം" എന്നുള്ളതു മറേറതൊരാൾക്കാണെങ്കിലും, ഇതിൽ ശ്രീമതി കണ്ടുപിടിപ്പാൻ ഒരു പ്രയാസത്തെക്കാൾ വൈഷമ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഇതുപോലെ ഇന്നു ആധുനികപദ്യങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ ഒന്നുരണ്ടിടത്തു നോക്കിയാൽ ഇതിലും കൂടുതൽ വൈഷമ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇത്തരത്തിൽ വരുന്നതിനെ കഴിയുന്നതും പ്രയത്നപൂർവ്വം ഒഴിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

൨. മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിനോടുകൂടി ചേർക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണു പോരൊച്ചത്തിന്റെ അകാരലോപം. ഉദാഹരണത്തിനു "സംജ്ഞയും വിട്ടവൻ" എന്ന ഒരു മഹാകവിപ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ചു നോക്കുക. ഇതിൽ നിന്നും മുന്നത്തെത്തിൽ (വിട്ട+അവൻ; വിട്ട്+അവൻ; വിട്ടി+അവൻ) അത്ഥം ഉണ്ടാക്കാം. കവി വിവക്ഷ സന്ദർഭംകൊണ്ടുപോലും അറിവാൻ കഴിയുന്നില്ലാത്തിടുള്ളതു ഒരു ന്യൂനതയാണ്.

൩. വിശേഷണപദങ്ങളുടെ അനൌചിത്യവും പ്രയോജനാഭാവവും. ഇതുപോലെതന്നെ പ്രധാനപദങ്ങൾക്കും ഈ ന്യൂനത സംഭവിക്കാവുള്ളതാണ്. ഒരു കുട്ടിയുടെ ചിത്രീകരണത്തിനു വെളുത്തുപുഷ്പമായ മുല്ലയുടെ ഉപമാനം ഉചിതമായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഒരു കുട്ടിയുടെ ചിത്രീകരണത്തിനു വെളുത്തുപുഷ്പമായ താമരയുടെ ഉപമാനം ഉചിതമായിരിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ മറേറാരു കുട്ടിയുടെ പാരിപൂർണ്ണത്തിനായി ഇരുണ്ടനെ ശരീരപ്രഭചിന്തേണ്ട. രണ്ടിനും ഉദാഹരണങ്ങൾകൊടുക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല.

"തൃക്കിനുമുഖാഭംഗലേശം തീക്കിടേ
ലാക്കിനെ കിട്ടുന്നാമഭസ്വപോലെ."

ഇവിടെ "ലാക്കിനെ" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അനൌചിത്യവും സ്വാദുത്വം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു പരിശോധിപ്പാൻ ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിക്കു കഴിയില്ല. കയറാൻപോകുന്നിനാലും അല്പം മുമ്പായി കുട്ടിയുടെ ഒരു ചോറുകൊടുക്കുമ്പോഴും എത്രത്തോളം ലക്ഷ്യ

ന്നതാണെന്നുള്ളതിനു കണക്കില്ല. ലക്കിനു കിട്ടി. ധാരാളം അടിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു. കൊടുത്തേ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ തുക്കൻ അധികമായിട്ടുണ്ടാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു തുക്കം അടുക്കത്തക്ക എന്ന പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കലാണ് സാധാരണ കൊലപാതകികളുടെ ഇരിപ്പ്. അതിനാൽ "ലാക്കിനു" പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള മേന്മ ഒരു "ക്കി"ക്കു കിട്ടാമെന്നേ സൂചിപ്പിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

ഇനി വേറെചിലർ,

"ഇണനിധി ധനമാസനങ്ങളുമിങ്ങും
നിജരതഗിരി വാണിമാരുക്കി വാണകാലം
അഴകെഴുമമരപീനപെട്ടകത്തെ
ക്കരവശമാക്കിയിന്നുകല്യബുദ്ധി."

എന്ന പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ധനമാസൻ കച്ചവടംചെയ്തു കുറച്ചുമുതലുണ്ടാക്കിയിരുന്ന കാലത്തു ഒരു മീനപെട്ടകം കിട്ടി (കൈവശമാക്കിയിരുന്നു) എന്നാണ് ഇതു പദ്യപ്രണേതാവിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നു തോന്നുന്നു. കഥയിൽ മുമ്പു പലഭാഗങ്ങളിലും ഈ ധനമാസൻ കച്ചവടക്കാരനാണെന്നും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇതു പെട്ടി മോഷ്ടിച്ചതാണെന്നു അതും ഉദ്ദേശിക്കയില്ല. അവസരമുള്ളതോ മനോഹരമോ ആയ സാധനം കുറഞ്ഞവിലയ്ക്കു കിട്ടിയാൽ മടിക്കയില്ല. ഇപ്രകാരം ഒരു സാധനം വിലയ്ക്കുവാങ്ങി എന്നുവച്ചു അതുകളെ "ഇണനിധി കല്യബുദ്ധി" എന്നൊക്കെ പറയാൻ പാടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ രണ്ടു വിശേഷണങ്ങൾകൊണ്ടു കഥയിൽ മറ്റൊരു കാര്യത്തിനും പ്രയോജനമുള്ള വിശേഷങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഉള്ളതായും കാണുന്നില്ല. "കല്യബുദ്ധി" എന്നുവെച്ചാൽ പ്രയോഗപരിജ്ഞാനമുള്ള പ്രോപം സൂത്രി ഫീൻപോകയാൽ പിന്നെ "വ്യുത്പത്തിലാക്കവർ. ഉള്ള ഒരു സൂപ മാത്രമായിട്ടുള്ള "കല്യബുദ്ധി" ചെലുത്തിയതു്. ഈ മതിരി കാവ്യരസഹാനികളുടെ വ്യാപ്തി ശേഷണപദങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോഴെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം ഒരു പ്രയോഗമുണ്ടു. ഇതരത്തിലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ഉദ്ദിശ്യകൃത്തിന്റെ ശൈലി കാവ്യമെന്നു മാത്രമല്ല ചിലപ്പോൾ വിഷയത്തിനെത്ത ന്യൂനപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. സാമ്പിൾയായിപോലും ഇവയെടുക്കാതെ ആക്ഷേപ പ്രതിപത്തിതോന്നുന്നു.

൩. നിന്നുപോപ്രയോഗം. വെറും പച്ചപ്പുവാക്കുകളാണ് ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ആക്രമണക്കാർ എന്നു പറയുന്നതെ നിവൃത്തിയില്ല. വല്ലതും ഒരു വ്യക്തി ശ്ലോകത്തിൽ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കയും മറ്റൊരാൾ അതുകേട്ടുവച്ചു് സംഭ്രമമുള്ള ഒരുതരം പദങ്ങളെ പിടിച്ചു പുതുമയുടെ ഇടയിൽ അനാവശ്യമായി കത്തിതിരുകുകയും ചെയ്യുന്നു" മഹാപാപങ്ങൾ ആകുന്നു. ഒരിക്കൽ—മഹാനായ തോലകവിയാണെന്നു തോന്നുന്നു—

ഉത്തിഷ്ഠേ ത്തിഷ്ഠതോയേന്ദ്ര
മുഖപ്രേക്ഷാമുഖപ്രഭോ
ഏഷഃകൃഷ്ണയെന്നേഹം."
ചരവൈഷഹിംസൈവൈഷഹി. എന്ന നിർത്താത പ്രയോഗികളുടെ ദുർഗ്രഹകമായ ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ വിസ്തരിക്കേണ്ടതില്ല. അലങ്കാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പറയുകയോ എന്ന പറവാനോ "അലങ്കാരത്തുപറിഞ്ഞപ്പെരിപൊട്ടെ പറവൂ

ന്നെന്ന പറഞ്ഞിട്ട അണ്ണാമർ എത്രമാത്രം അനാകഷണീയമാണെന്നുള്ളതിനു കണക്കില്ല. ഗോഷ്ഠിയായ ഒരു പദമെങ്കിലും കൃതിയിലുണ്ടാകുന്നതു കാവ്യം മാത്രം മിതമായും ഭംഗിയായും പ്രസ്താവിക്കുമാറാകേണ്ടതാണു്.

൪. ഉപചാരകൊണ്ടുള്ള കൈയ്പു്. സാധാരണ ധർമ്മങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഒരു വസ്തുവിനെ മറ്റൊരു വസ്തുവിനോടു ഉപമിക്കയെന്നല്ലാതെ ഉപാലക്ഷണം, ഉപചാരസാമ്പ്രദായങ്ങളുടെ സാധർമ്മ്യത്തിൻറെ കണക്കൊന്നുകൂടുകയും രസാവഹമായിരിക്കയില്ല. അതിനാൽ സമാനധർമ്മങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ പരസ്പരവിചാരങ്ങളായ ഇങ്ങനെയിരിക്കയാൽ ഒരു പദ്യത്തിൻറെ അനാസ്വാദ്യത മുഴുവനുമായിത്തീരുന്നതിനേ ഇടയുള്ളൂ.

"ഉണ്ടാറ്റിലിക്കരികിൽമേക്കോരുതേങ്ങളിപ്പു-
ച്ചെണ്ടായ്ശിവാട്ടയുടെതടുക്കൊപ്പംപോൽ"

... ...

... ... മലയാളരാജ്യം.

എന്ന ഈ പദ്യത്തുണ്ടിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഉപമാലങ്കാരത്തിന്റെ സ്ഥിതി നോക്കുക. ശിവാട്ടിയുടെ തടുക്ക അല്ലെങ്കപ്പോം കിടക്കുന്നതുപോലെ ഒരു ഗിരിയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു മലയാളരാജ്യം കിടക്കുന്നു എന്നാണല്ലോ ഉപമാനോപമേയങ്ങൾ. അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന സംഗതികളെക്കൊണ്ടു സിദ്ധിതോന്നുന്നതല്ലാതെ കാണുന്ന കാര്യമല്ലതാനും. ഇവിടെ കാണുന്ന പ്രധാനമായ രണ്ടു ധർമ്മങ്ങൾ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. അതിൽ, ഒന്നിൽ, ഒരിപ്പിച്ചെണ്ടായി ഇവിടെയും അനാവശ്യമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊടുക്കാം. എന്നാൽ രണ്ടു തെങ്ങിനെ മറക്കുവാനും പറ്റുകയില്ല. ഞാറും ആയിരിക്കുന്നതിനേ എന്ന സംഗതിയിൽ സാധാരണ ധർമ്മങ്ങൾ രണ്ടിലും നിലനിൽ കവി കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി വായനക്കാരെ തോന്നിക്കുന്നതിനു ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടു തന്നെ സഹൃദയന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു സഹകാരമായിട്ടുള്ളതെന്നുമല്ലാതെ കാവ്യരസത്തിനെ ഹാനി ഉണ്ടാക്കുകയുമില്ല. ചെയ്യുന്ന ഒരു കൊടിസാപ്പദ്ധതികളായ മതമകവി ശിരോരത്നങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഉപമാലങ്കാരങ്ങൾ കേരളഭാഷാപോഷകന്മാരുടെ മനസ്സിനെ ആകർഷിക്കുന്നതിനു കഴിവുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതിപ്രയോഗപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. നിന്നുപോപ്രയോഗത്തെ ഇതരം അലങ്കാരങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു അപ്രധാനസ്ഥിതി വഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു് അല്ലാ എന്നു കരഞ്ഞാലും ഇതിനെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയിൽ കുറവുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇടയ്ക്കു പ്രകൃതം വിട്ടു അല്പം ഒന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ—മഹാനായ കവികേസരികളെ ഇങ്ങനെ ആക്ഷേപിക്കണമെന്നു ഞാനിടയുണ്ടാകുകയില്ല. തർക്കം ഒരു വിഷയമായിത്തന്നെ ചില പദ്യങ്ങളിൽ കണ്ട സംഗതിയെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ സൗഹൃദത്തെ അതിരുകളഞ്ഞു. അഭിപ്രായ ക്ഷുദ്രമനസ്സുമായി ശിരോരിമാൻ പ്രയോഗക്രമം സ്വാനുരോധിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ശാഖാപഠനക്രമത്തിൽ നിന്നു വിരമിച്ചു അടുത്ത സംഗതിയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* ലേഖകന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ജനിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചെയ്തിട്ടുള്ള ചർച്ചയും അന്വേഷണത്തിലാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ശ്രീ. വാ. പ.

ഇതുപോലെ—തേപ്പുപെട്ടിവിച്ചതരം ഉപന്യാസങ്ങളെപ്പോലെ—ഒന്നരയും പുനിയ ഉപന്യാസങ്ങളോ ഇംഗ്ലീഷ്, ഹാഷിങ്ടൺ ഇരിയാധാരം പിടിച്ചുകൊണ്ടും രണ്ടുനാലും വള്ളരെ സൂക്ഷിച്ചും പഴക്കിയും രേഖപ്പെടുത്തണം. ഏതായാലും—പുതുമകൊണ്ടാണിരിക്കാം ഇന്നത്തെ പ്രായോഗങ്ങളിൽ ഇന്നയുള്ള പഴഞ്ചൻമാർക്ക് അതു പ്രിയം, രസകരമത്രേ! പഴയ ഈ ലോകത്തെത്തന്നെ മനോഭൂപ്പിനത്തിൽ കുടി നവീനമെന്നു മനസ്സിക്കുന്ന കയ്യണ്ട ഉത്തമമെന്നുമാപക്ഷമുള്ളതും ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

൪. സമസ്യാപദത്തിൽ വിശേഷണം വേണ്ടാ. മ്മ സത്തിനു മുമ്പു ചേർക്കുന്ന വിശേഷണപദം സമസ്യാപദത്തിന്റെ അർത്ഥമായ പ്രസിദ്ധിയുടെ പദത്തെ മാത്രമേ വിശേഷിപ്പിക്കേ. എന്നാൽ സമസ്യാപദത്തിൽ പൂർവ്വപദത്തെ മാത്രം വിശേഷിപ്പിക്കണം പദങ്ങളെ സമസ്തത്തിൽനിന്നും വിട്ടു മുമ്പിൽ ചേർക്കുവാൻ ഒരു നൈരന്തര്യ സന്ദ്രാന്തമുണ്ട്. ഇതു ഇടക്കാലത്തു രചിച്ചുവന്നിരുന്നതാണെങ്കിലും ഇപ്പോൾ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒഴിക്കണമെന്നു പറയും. തീർച്ചയാണെന്നതിനെ മറ്റും മറ്റൊരുദാഹരണങ്ങളിലും പ്രയോഗിക്കാം.

"കന്നുകേപോനപ്പുമനോടുപോയതിനെട്ടിയിട്ടിട്ടുപോടിക്കത്തോടുന്നുന്നമത്തിനവനെന്ത്!"

...

വെറും ശബ്ദാർത്ഥമുള്ള ഈ പദ്യശകലത്തിൽ കാണുന്നപോലെ മാത്രമേ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുള്ളു. കേപോനയാൽ ഒരു നക്ഷത്രനേയും തള്ളിമാറ്റിയിട്ട കാണാനായി വന്നേന മഴിച്ചു ഞാനിന്റെ നടപോലുള്ള നടയടച്ചുകളിയാലേ! എന്നാണെ പദ്യരചയിതാവിന്റെ ഉദ്ദേശം. പ്രവാഹത്തിനു തടസ്സം കേപോനയെ ആനക്കൂടെയും തട്ടി ഒഴിച്ചു കാണാൻ കന്നാമം മഴിച്ചുമുനയുടെ ടെയുടെ ശ്രദ്ധിക്കുവേളം കുടയുന്നു ശ്രീ! എന്നാണ്. എങ്കിലിതൊക്കെ ഒരു സ്ത്രീ ഇഷ്ടപ്പെടുമെല്ലാം കാണിക്കണമെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നല്ലപോലെതന്നെ "രക്ഷാസരോജമായ നടയിലിരുന്നു" എന്നു ഉള്ള നോക്കുക. രക്ഷാസരോജമായ രാവണനെ കണ്ടിട്ടു എന്നത്തും കിട്ടണമെന്നാണോ എഴുതിയ ഒള്ളിതീർ ഉദ്ദേശം. പക്ഷേ രാവണമഹിനി, ശ്രുപ്പണഖ; രക്ഷസരജോവായ ശ്രുപ്പണഖ ഞാൻ ന്നത്തമാണ് ഫലിക്കുന്നത്. ൩. തമം പ്രയോഗവൈകല്യങ്ങൾ ഭാഷയെ ബാധിക്കുന്നതിനുള്ള സൂത്രങ്ങളാണെന്നു പറയാറുണ്ടല്ലോ. സമസ്യാപദത്തിൽ പൂർവ്വപദത്തിനു വിശേഷണം ചേർക്കുന്നതിനാൽ വിശേഷ്യത്തിനു മുമ്പായി വിശേഷണപദത്തെയും ചേർത്തു സമസിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അർത്ഥഗൗരവം ഉണ്ടാകത്തക്കവിധം പിടിച്ചു ഏഴുതുകയും വേണ്ടതാകുന്നു.

൪. ഭാഷാപദ്യങ്ങളിൽ വൃത്തപ്രയോഗങ്ങളിൽ പിഴവുകൾ നിന്നേക്കുന്നുണ്ട് കേൾക്കാം, കാണാം, വിദ്വാന്മാരുടെ കൃതികളിൽ തന്നെ ഇതു കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. വിശേഷണം ചേർക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് നാം ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുവരുന്നതു. അതിനാൽ ഇതിനെപ്പറ്റി കുറച്ചു പറയാം. വിശേഷണവിശേഷ്യങ്ങൾക്കു തമ്മിലുള്ള യോജനയ്ക്കു ഭംഗം വരാതെ നോക്കുകയും വേണം. ഇതിനു ഒരുദാഹരണം കാണിക്കാം.

"ഉള്ളുകിടിച്ചുമധിരം" എന്നിടത്തെ പദ്യം അസ്ഥാനസ്ഥാപനങ്ങളാൽ അത്ഥാനുഗമനത്തിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നതും ഉളിഷ്യത്തും കീട്ടുകയിട്ടുള്ളതും മാത്രമല്ല ഭയാനകമായിത്തീരുമെന്നും കാണിക്കുന്ന മറ്റൊരുദാഹരണമാകുന്നു. പദങ്ങളെ ക്രമമായി അടുക്കിപ്രയോഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സ്വയത്തിനു ക്ലിഷ്ടതയില്ലായ്മയും തദ്വാരാ അർത്ഥാനുഗമനത്തിനു ലാഘവവും ഒരു പ്രത്യേകമായ രസസമൃദ്ധതയും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. എല്ലാ പദങ്ങൾക്കും ഈ സ്ഥിതി വന്നുത്തന്നെ സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ വാക്യത്തിലെ പ്രധാനപദങ്ങളുടേയും ആശ്ചര്യാത്മകമർമ്മങ്ങളെങ്കിലും യഥാസ്ഥാനം പ്രയോഗിച്ചുപോരുന്നതിരിക്കണം.

൫. യതിഭംഗം. ഇതു എല്ലാഭാഷയും അത്യപേക്ഷിതമായ ഒരു പ്രധാനനിയമമല്ലെങ്കിലും ശ്രവണകടുവാണ്. ശബ്ദാർത്ഥം ഒന്നും മുഖ്യമായിട്ടുള്ള കാവ്യരസം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു. അതിൽ ശബ്ദപാരിൽക്കത്തിനു ഹാനികരമായി ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ് ഈ യതിഭംഗം. വൃത്തലക്ഷണം ചെയ്യുന്ന ക്രമത്തിൽത്തന്നെ യതിയുടെ കണക്കും പ്രയോഗിച്ചുകാണുന്നതിനാൽ ഇതിന്റെ പ്രയോഗനിയമങ്ങളെ വിവരിപ്പാൻ ഇവിടെ മുതിരുന്നില്ല. യതിഭംഗം വന്നിട്ടുള്ള പദ്യങ്ങളും ഞാൻ വ്യക്തമായ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുപ്പോലെ താണ്. ഈ യതിഭംഗം രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിയുണ്ട്. അതാതു് പാദമധ്യത്തിലും പാദാന്തത്തിലും അതെന്ന. ആദ്യത്തേതിനോദാഹരണം.

"ഞങ്ങൾനിന്നിപ്പൊഴേപ്പോയിടുമെന്നതുമോ,
കാര്യമുണ്ടായതുള്ളൂ."

ഈ പദ്യഭാഗത്തിൽ നിന്നുടെ സ്ഥിതി നോക്കുക. "ഏഴഴകായ മുനക്കാണ്ടു"മിനിയെ "സ്വപ്നലോകത്തിൽ" യതിക്കുള്ള ഏഴുപ്പു്. എന്നാൽ ഈപ്രയുക്തിയിലകട്ടെ ഈ നിയമത്തെ അതിലംഘിച്ചു "ഭാഷയെ മുറിച്ചു ശ്ലോകത്തിന്റെ കണ്ടൊടിച്ചിരിക്കുന്നു സംഘസമർപ്പിച്ചു" കണ്ടുപോലെ തന്നെ അതിനു പോഷകമായ മുറിച്ചു പാദങ്ങളെ ചേർത്തിപ്പിക്കുന്നു സമ്പ്രദായമാണു നാമകരണം ചെയ്യും.

"ഇനക്കബാലിക്കുമേറുമുരുകം-
നനമ്മേക്കുരിർക്കാറില്ലയുവർ"

ഇവിടെ നാലുപോലത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ "കാനന"ത്തെ മുറിച്ചുവിൽ രണ്ടാമതായ "കം" എന്നതും രണ്ടാമത്തെ പാദത്തിന്റെ തുടക്കം അപാദമധ്യമായ "നന"മെന്നും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇനി,

"നാനാഭേദവിചക്ഷണാധിപരിപാലനമെയ്-
നാനാകൽപ്പിച്ചതിതാത്മമാഹാത്മ്യങ്ങളെന്നും"

എന്നു ഒരു വിദ്വാൻ "ചെയ്യുൾ" എന്നു പലമത്തെ മുറിച്ചു പാദങ്ങളെ ചേർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടത്തിലും ഇവിടെ ആദ്യോ

ഭാഗത്തെന്തെങ്കിലും പത്രത്തിന്റെ കത്തുവു കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടു പടിഞ്ഞാറു നിർദ്ദേശം മേൽക്കുമേൽ ചെയ്തു. മറ്റൊരു വിദ്വാൻ അങ്ങനെയല്ല. "ഓഹോ" എന്നു ധ്വനിപ്പാനായിട്ടു പിൻവിന്നെപ്പെടുപ്പുമായ "ഉവ്വെന്നുള്ള ചോദ്യിട്ടുതന്നെ പിന്നീടു പ്രത്യുത്തരം നൽകുന്നതിനു മുമ്പായിട്ടു തന്നെ പ്രയോഗിക്കുന്നതാണു പതിവു്. ഈ രണ്ടു വിധക്കുള്ള സ്വീകരണങ്ങളുമല്ല. * ഒരു വകുപ്പിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടധിക്കുത്തിൽ തയ്യാറാക്കിവച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകൊണ്ടു പദങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു പ്രകൃതിപ്രത്യയവിഭാഗങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയോ അല്ലായ്കയോ ഏതുവിധമായാലും പദങ്ങളിലിട്ടു പദങ്ങളെ മേടിച്ചു വികൃതികളാക്കുന്നതു തീരെ അശാസ്ത്രമല്ല. ഒരു രസികനർ "കണ്ടി"പ്രയോഗം ഇഷ്ടിനമറവാഷോണമാകുന്നു.

"കണ്ടിവർഷമിടേട്ടുകൊടുക്കേണം വേ
കണ്ടിവന്നമരനെപ്പധിക്കുണ്ടെങ്കിൽ
കണ്ടിരോകനെമാവേമിനപോ-
കണ്ടിവന്നിതുവനാന്തരങ്ങളിൽ."

ഈ പദ്യം എന്നു നീരസവസ്ഥയെ കാണിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനു കണക്കില്ലെന്നു മാത്രമേ തൽക്കാലം പ്രസ്താവിക്കുന്നുള്ളൂ. ദ്രോഹാക്ഷരങ്ങളിലെ പദങ്ങളുടെ കോലം വിടുന്നിടത്തോളം അതു ഇഷ്ടിയുടനേ തോന്നുന്നില്ല. അവ പരസ്പരം ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ ചെന്തിലോടെ ഈ സൂത്രപ്രയോഗം ഉപയോഗിക്കുന്നതു ക്ഷന്തവ്യമല്ലെന്നാണു വിദ്വാന്മാരുടെ മതം.

വു. ലക്ഷ്മണപ്രയോഗം. ഒരു ഭാഷയിലെ ചില അക്ഷരങ്ങളെ വേർപിരിച്ചു വൈയർത്ഥ്യം വരത്തി പ്രയോഗിക്കുന്നതു ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു. "ശ്രീരാമനെത്തെക്കുവടിനെ ഇലയ്" എന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രയോഗങ്ങളിലുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നതു ബാധിക്കത്തക്കതാണെങ്കിൽ "ഉരുവിച്ചുസ്സിന്നു", "നവദ്വാരഗൃഹിന്നു" ഇത്യാദി വേണ്ടുന്നതു എന്നാൽ ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളുടെ ആധിക്യം ചില പ്രത്യേക പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽതന്നെ കടന്നുകൂടിട്ടുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നാൽ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ കാണിച്ചിട്ടുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ സാധാരണമായി അർത്ഥം വിവിക്ഷയോടുകൂടെ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതിലേക്കു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സാഹസം നല്ലപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഈ ലക്ഷ്മണപ്രയോഗങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനു ശക്തിയെ ഉടവുതട്ടിയുപയോഗിച്ചു. അതിനാൽ ഉപയുക്തമായ ഈ പ്രയോഗസമ്പ്രദായം ഉപയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നതു നന്നല്ല. ഭാഷാനിഘണ്ടുകാരന്മാർക്കുപോലും സഹിക്കുവാൻ തീരുമാനമുള്ള വിദ്വാന്മാർക്കും അനുകരിക്കുന്നതു. "ഒന്നുരണ്ടുപേരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിക്കലർത്തുമ്പോൾ ഒരു സന്ദേഹത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ സംശയിക്കത്തക്കതാണെങ്കിൽ ഈരണ്ടിനും അപകടപ്രയോഗങ്ങളിൽ സ്വീകൃതിയ്ക്കു അത്യാശ്രയമാകുന്നു.

ന. പദങ്ങളുടെ പ്രാരംഭാഗങ്ങളിൽ ഒരു ഐക്യരൂപ്യമുണ്ടു. ഇതുകൊണ്ടന്നാമാക്കേണ്ടതു അക്ഷരങ്ങളുടെ ഐക്യരൂപ്യമാണു. പദാരംഭത്തിൽ തുടരുന്ന അക്ഷരങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നതിനു ഉത്തരങ്ങളിൽ മിക്ക പീഠങ്ങളിലെ അക്ഷരങ്ങൾക്കു സമാനമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും മറ്റു പദങ്ങളുടെ അക്ഷരങ്ങൾക്കു സാദൃശ്യമുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടും ഇതിനു സംശയം ഉണ്ടാകുന്നതിനു പ്രയോഗത്തെയാണു് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതു്.

"പീരുതുനിവേഹസുഖത്തോൻ
നോടെടിനിന്നു....." എന്നതിൽ ചോദ്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇതുമാതിരി പ്രയോഗങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുകൂടുന്നുണ്ടോ എന്നതിനെ അടിസ്ഥാനം.

പച്ചവാഴയുമിക്കുടങ്ങളും മറ്റും മറ്റുള്ളതു. ഭാഷാസൂപ്രസിദ്ധങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തെ വ്യാഖ്യാനം വയ്ക്കുന്നില്ല. കവനരാജാക്കന്മാരിൽ മുൻപേ ഞാൻ കൂടാതെ വകതന്നെ. ദേശം ഭാഷാന്തരം, അർത്ഥിക്കുന്നതു ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോടാകുന്നു. അതിനായി അനവധിയുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവയും എന്നാൽ പ്രധാനമുഖ്യവയും ഇതിൽ ചിലതിനു നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ചിലതിനെ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതും ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

എം. കെ.

കേരളഭാഷയുടെ ഐക്യം.

(ഒരു വടക്കൻ.)

അത്രയൊന്നും വിസ്തൃതമല്ലാത്ത കേരളം, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, മലബാർ എന്നു മൂന്നായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയും മൂന്നു രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണം മൂന്നു പ്രത്യേകരാജ്യങ്ങളിൽ നടന്നുവരികയും ചെയ്യുകയും ആയിരുന്നിട്ടും മൂന്നു രാജ്യങ്ങളിലേയും ജനങ്ങളുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും സംസ്കാരങ്ങളിലും ഭാഷയിലും ദേശസ്വഭാവത്തിലും മറ്റും പല സംഗതികളും ഗണ്യമായ തോതിൽ ഐക്യരൂപ്യം തന്നെയുള്ളതായിരിക്കുന്നതു മൂന്നു രാജ്യക്കാരും തമ്മിൽ പരസ്പരബന്ധമുണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ബന്ധം നിലനിന്നുപോരുകയും തന്നിമിത്തം വല്ല ഇന്നങ്ങളും ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ മൂന്നു രാജ്യക്കാർക്കും പൊതുവായ ഒരു മഹാസഭ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണു് എന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പായിട്ടു ഉണ്ടായതാണു്. എന്നാൽ ഓരോ രാജ്യക്കാർക്കും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ ഒരു മഹാസഭകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമാണു്. ഒരു പൊതുസഭ ഉണ്ടാകുന്നതു് അത്ര ക്ലേശസാധ്യമായ കാര്യമല്ല. പക്ഷേ, ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ ഒരു സഭയുണ്ടെന്നുള്ളതു് അത്രവിശ്വാസജനകമല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു പ്രയാസമുണ്ടാകുന്നതല്ല. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് കോൺഫറൻസിന്റെ വ്യർത്ഥമായ അല്പകാലത്തെ വിസ്തൃതമാകുന്നപക്ഷം അവിടെയും അതുകൊണ്ടു ഏതുകാര്യം സാധിക്കുമെന്നു വിദ്വാന്മാർക്കു തന്നെ സംശയമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്. വിദ്വാന്മാരുടെ സഭയിൽ പരിഷ്കാരത്തിലും ഏറ്റവും മുന്നിലുള്ളവരുടെ കാര്യമാണു് ആലോചിക്കുന്നതു. അവിടെ പൂർവ്വാചാരങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതിനു ആരുണ്ടാകുന്നതു് ഇതിനു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു പ്രയാസമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ഇതുകൊണ്ടു ഈ സഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറുന്നതിനു പ്രയാസമുണ്ടാകുന്നതാണു്. ഇതിനു പുറമേ

സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. മൂന്നോട്ടുപോകണ ഓരോരുത്തരുടെ പിടിച്ച പിറകോട്ടു തള്ളിയിടുകയും അന്യരാൽ മുറിയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതുമായ ഓരോ സമുദായക്കാരും സമുദായത്തിന്റെ അവാന്തരവിഭാഗക്കാരും കരണി തമ്മിൽത്തല്ലി എല്ലാവരും നശിക്കുന്നു. നാനൂറിൽ നായരെ കണ്ടുകൂടാ, നായരിൽ ക്രിസ്ത്യാനിയെ കണ്ടുകൂടാ, ക്രിസ്ത്യാനിക്കു് ഇഴവനെ കണ്ടുകൂടാ, ഇഴവനു പറയനെയും പുലയനെയും കണ്ടുകൂടാ. ഒരുവിഭാഗത്തിന്റെ മറ്റൊരുവിഭാഗത്തിന്റെ കണ്ടുകൂടാ. ഏന്തിനധികം പറയുന്നു എല്ലാ ജാതിക്കാരും പരസ്പരം സ്വകാര്യമായും പരസ്യമായും വഴക്കിക്കുന്നു. കേട്ടിയോനെയും മാമ്പഴം നായർക്കുജനനവും രണ്ടു". യാഥാസ്ഥിതികന്മാരായി നാനാജാതിമതസ്ഥരായും രണ്ടു". ഇവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിലധികം വരുന്ന ബഹുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണു് കേരളത്തിലിക്കാലത്തു് സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ മുതലായവർ ചേർന്നുണ്ടാക്കിയതു്. ഇഴവരിൽ ചിലർക്കു് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കാൻ മോഹം, മറ്റുചിലർക്കു് ബ്രാഹ്മണരായാൽ മതിയെന്നു മോക്ഷം കിട്ടുകയുള്ളു എന്നാണുണ്ടായിരുന്നതു്. മൂന്നാമതൊരുകൂട്ടർ പഴയ ഹിന്ദുമതത്തോടുതന്നെയാണു പ്രതിപത്തി. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു പൊടുന്നനെ ഇടയ്ക്കു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതുമല്ല. പുലയരിലും അയ്യങ്കാളിസൈന്യം മേൽനിന്നവരും കീഴ്പ്പെട്ട മക്കത്തുള്ളവരുമുണ്ടു്. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രത്യേകം. മേലാളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നാൽ ഇവരിൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും എത്രപേരുണ്ടെന്നു അറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും അവരവരുടെ ജനസംഖ്യയ്ക്കനുസരിച്ചു് പ്രാതിനിധ്യം കിട്ടുന്നതിനു് ഏർപ്പാടുചെയ്തിട്ടുണ്ട

അതിനാൽ മഹജ്ഞാൻ ഡിസ്ട്രിക്ട് കൊൺഫറൻസുകാരും, ഉത്തമാത്മാവിനെന്നാൻ സാമാജികരും, കൈച്ചിമഹാജനസഭക്കാരും, നാപ്പൂരിദേശാഭിവൃദ്ധിസഭക്കാരും, കേരളനന്മിസഭയും, കേരളിനായർസമാജക്കാരും, നായർമഹാജനസഭയും, ശ്രീനാരായണധർമ്മപരിപാലനയോഗക്കാരും, തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി-മൈസൂർമഹാജനസഭയും, കേരളീയകത്തോലിനാ സുറിയാനിസമുദായം, നാടർസംസ്കൃതസൊസൈറ്റിയും, നായരോദരസമാജങ്ങളും, ശാകസമാജക്കാരും, കാവസമാജക്കാരും, കൊക്കവസമാജക്കാരും, അന്യസമാജക്കാരും, വിചിത്രമനുഷ്യജാതിക്കാരും, വൈകുണ്ഠർസഭയും, വാദ്യമഹാസഭയും, തുണർന്നമാജക്കാരും, വിളക്കത്തലനായർസമാജക്കാരും, പന്നിയാനമാജക്കാരും, തുടിയനമാജക്കാരും, ബ്രഹ്മപുത്രസൂക്ഷ്മന്മാരും, പ്രാണസമാജക്കാരും എന്നവണ്ണം ഇന്നു കേരളത്തിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന സാമുദായികസംഘങ്ങൾ ഏകദേശം മുപ്പതോളം ഉണ്ടു. ഇവയിൽ ഓരോന്നിന്റെയും പ്രത്യേകമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിനു വിരോധമായിട്ടു ഒന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഈ സംഘങ്ങൾ എല്ലാം ഓരോ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയാണു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും. എന്നാൽ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഞാൻ ഇതു പറയുന്നതായി ആരും വിചാരിക്കരുതു. ഇവയിൽ ഏതിനെയും ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഇവയിൽ ഏതിനെയും ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നതുമില്ല. ഇവയിൽ ഏതിനെയും ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതിനു കാരണം, ഇവയിൽ ഏതിനെയും ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു. ഇവയിൽ ഏതിനെയും ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനു കാരണം, ഇവയിൽ ഏതിനെയും ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു. ഇവയിൽ ഏതിനെയും ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു എന്നുള്ളതു ഇനിയും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഏകദേശം ഒരു വർഷത്തിനുമുമ്പുതന്നെ ഈ മഹാൻ ശ്രീ കർത്താവിനോടു നിർബ്ബന്ധിയിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണു ഞാൻ ഇതിനു മുതിർന്നതു. ഈ മഹാന്റെ നിർബ്ബന്ധത്തിനു വഴങ്ങുവാൻ കാലമായിട്ടില്ലായിരുന്നു. അന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ ഞാൻ ഇതിനെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അപ്രകാരം ഒരു ബിൽ കൈക്കൊണ്ടതുതന്നെയാണു് ഏതു നല്ല കാര്യവും അവശ്യമുള്ളതായാൽ അതു മോത്സാഹത്തിനു തോന്നിയിട്ടുള്ളതുമതു ആവോളമായാലും ഇൻഡ്യയുടെ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു അതു മതിയാകുകയില്ല. ഇതിനെ ഒരു ചുവടുവയ്പായിട്ടു മാത്രമേ ഗണിയ്ക്കേണ്ടതുള്ളൂ എന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു. ഈ ചുവടുവയ്പിനെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ഇതിനെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു എന്നു പറയുന്നതു. ഈ ചുവടുവയ്പിനെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ഇതിനെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു എന്നു പറയുന്നതിനു കാരണം,

ക്കുന്നതല്ലാതെ റദ്ദിയ് ഇണങ്ങലും ഒന്നും ഉണ്ടാവാനില്ല. പ
ൻറെരോ ഭരത്തുതുപോലെ ഗവർമെന്റിൽ ആശ്രയിച്ചു രണ്ടു
പ്രയോജനം ജനപ്രയോഗകർക്കുണ്ടാവുന്നതാണെങ്കിൽ കുലുക്കമില്ലാതെ
ഉണ്ണുന്നിയാവിന്റെ സമയം പാലിക്കുന്നതിനായിട്ടു വേണ്ടതായ വിഷ
മം. ങ്കാതെ ന മുന്നു പിരിവുകളുടെയൊക്കെയും മദ്ധ്യേ പഠിച്ചതു
കൊണ്ടു ഒരുവന്റെ ഉപജീവനത്തിനു വേണ്ട ധനം സമ്പാ
ദിക്കുന്നതിനെ പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ല. ഒരു ഭാഗ്യത്തിന്റെ ധന
സ്ഥിതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിയ കുറ്റം സൂക്ഷിക്കണ്ടതു് അവിടെ
ത്തെ 'കൈത്തൊഴിലുകളുടെ കുടവ്യവസായത്തെ ധനശ്രേയ
വിദഗ്ദ്ധന്മാരെല്ലൊവരും സമ്മതിച്ചിരിക്കയില്ലയോ. ഇതിനെ
നമ്മുടെ ഒജ്യത്തെ സ്ഥിതിയോടു് ഇവിടെയുള്ളവരെ ഓവിഭി
ല്ലാത്തവരാക്കിത്തീർക്കണ്ടു് തുടങ്ങിയ ശോചനീയമായിട്ടുള്ള
ന്ന!! ഒരു ഉപജീവനത്തെ സമ്പാദനമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള രണ്ടുകാര
ല്ലും തികച്ചു പാഠശാലയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ പിന്നെ കൃഷി
യെയുണ്ടാക്കുകൈകൾക്കുള്ള തൊഴുന്നതു് എത്രയും അധമമായി
കരുതിവരുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാർ എല്ലു മുറിയെ പണിയു
സമ്പാദിയ്ക്കുന്ന പണം കൊടുക്കുള്ള ഫീസ്സും കൊടുത്തു ഹൈ സ്
കൂൾ സ്റ്റഡീസും പൂർത്തിയാക്കിച്ചു് ലിറ്റററ്റേച്ചർ സംബന്ധി
ച്ച ബുക്കുസുവായിച്ചു് നോക്കുവിൻ കണ്ണടയുടെ സഹായം
കൂടാതെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു് ഒരു പുസ്തകത്തിലെ ഒരു
പുറമെങ്കിലും വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരായി
ട്ടുള്ളവർ ഇന്നു എത്രപേരുണ്ടു്? ഇവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം പേരും
ഇന്നു ഇന്നാട്ടിൽ കാണുന്ന ഉപജീവനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ
ഏതിനെങ്കിലും കൊള്ളുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവരായിത്തീരുന്നു.
ഇവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം പേരും ഇന്നു ഇന്നാട്ടിൽ കാണുന്ന ഉപജീവ
നമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏതിനെങ്കിലും കൊള്ളുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവരായി
ട്ടുള്ളവർ ഇന്നു എത്രപേരുണ്ടു്? ഇവരിൽ ഭൂരിപക്ഷം പേരും ഇന്നു
ഇന്നാട്ടിൽ കാണുന്ന ഉപജീവനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏതിനെ
ങ്കിലും കൊള്ളുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവരായിത്തീരുന്നു. ഇവരിൽ ഭൂരി
പക്ഷം പേരും ഇന്നു ഇന്നാട്ടിൽ കാണുന്ന ഉപജീവനത്തിനുള്ള
മ

കത്തി എടുപ്പിടുത്തുന്നപക്ഷം അനിഷ്ടനിമേഷം ഉണ്ടാകാവുന്നതു മുമ്പായം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി നിക്കിവയ്ക്കുന്നതും വേണ്ടുണ്ടതുമാണ്.

വിചിത്രതരമായ ചില ശിക്ഷാവിധികൾ.

ഒരീസയിൽ ചില മാസങ്ങൾ മുൻകാലങ്ങളിൽ കുറെക്കാലം നാംകിവന്നിരുന്ന ശിക്ഷ പഞ്ഞപ്പുല്ലും കട്ടകം വേർതിരിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നു. നല്ല വെയിലുള്ള സമയം ഒരു ചാതുത്തിൽ ഏതാനും (അളവറ്റതാണെന്നു പറയുന്നില്ല) പഞ്ഞപ്പുല്ലും കട്ടകം കലർത്തിവയ്ക്കുന്നത് നിശ്ചിതസമയത്തിനുള്ളിൽ വേർതിരിച്ചു കൊടുക്കണം. ഒന്നുകിലും പക്ഷം ഉണ്ടാനഗർഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും ഫലം.

കൊറിയയിലാകട്ടെ ചില പച്ചമരുന്നുകളുടെ സഹായത്താലായിരുന്നു ശിക്ഷ നടത്തിവന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള കാഞ്ഞിരം, വേപ്പ്, കടകപ്പാല മുതലായവയെപ്പോലെ കയ്പുരസം നിറഞ്ഞ ചില ഇലകളുടെ നീര് ദിവസേന രാവിലെയും വൈകിട്ടും നക്കിച്ചു നിറയുള്ള ഇരുമ്പുകണ്ണിലും പിഴിയുകയാണത്രെ അവിടെ ചെയ്തുവന്നിരുന്നത്.

ഇതുതരമായ രാജശാസനകൊണ്ട് ഒരുനക്കാലിൽ കെട്ടിവലിക്കുക വഴിനടക്കുന്നിടത്തു മുതലായ ചില ശിക്ഷകളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതായി കേട്ടുകേൾവിയുണ്ടല്ലോ? ഒരു ക്ലേശമനുഭവിക്കുന്നതിൽ ചില രാജ്യങ്ങളിലുള്ള കൈറിലുടെയിൽ ഭിന്നിച്ചിലചൂറി ഒരുതരം എണ്ണകയറിച്ചു കത്തിയ്ക്കുക നടപ്പാക്കിയിരുന്നു.

കുറിപ്പുകൾ

ദേശീയവിദ്യാഭ്യാസം.

ഇൻഡ്യയിൽ ഇപ്പോൾ നവമ്പർമാസങ്ങളിൽനിന്നും ആരംഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദേശീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിലാണല്ലോ പ്രധാനമിക്കവിദ്യാഭ്യാസം മുതൽ സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസംവരെ നടത്തിപ്പോരുന്നത്. എന്നാൽ സപ്രതാപം കൊണ്ടു ഒരു ഉപജീവനമാർഗ്ഗം സമ്പാദിക്കുന്നതിനോ നാട്ടിന്റെ ഐശ്വര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനോ ജനങ്ങളെ ശക്തന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനോ ഒന്നല്ല ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം എന്നു പലരും തോന്നിയിട്ടുണ്ടു്. ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിപ്പോരുന്നതു ഒരു വിദേശീയഭാഷയിലാകയാൽ ആശിക്കുവുന്നിടത്തോളം പ്രയോജനം അതിൽനിന്നും സിദ്ധിക്കുന്നില്ലെന്നും സ്വതന്ത്രമായ ഏതുലോഭ്യമായ തടസ്സമെന്നിവും പുസ്തകങ്ങളിൽ കണ്ടതിനെ,കണ്ടതെപ്പറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതിനും കുട്ടി അതു കാണാമായിത്തീരുന്നതിനും ഏതുരു ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. മതവുമായി ബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസം ഇപ്പോഴുള്ളതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പാഠശാലയിൽ എടുത്തു പറയുന്ന മറ്റൊരു ദോഷം, ഇവിടുത്തെ പ്രാചീനചരിത്രത്തിലും ജ്ഞാനസമ്പത്തിലും ഉള്ള അഭിമാനം വളർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഉതകുന്നില്ലെന്നും മറ്റും ദോഷത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ദോഷങ്ങളെ പരിഹരിക്കാനായി കൽക്കട്ടാ, മദ്രലിപട്ടണം മുതലായി അവിടവിടങ്ങളിലെ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ദേശീയവിദ്യാഭ്യാസത്തെ—അല്ലെങ്കിൽ ദേശത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുകൂലമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ—പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതായി ചില പാഠശാലകൾ കുറെക്കാലമായി നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിൽ സ്വയംഭരണം ലഭിക്കുന്നതിനായി അനവരതം പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നിബന്ധനകളുടെ മഹാത്മയുടെയും അവരുടെ സഹായികളായ മിസ്റ്റർ ജി. എസ്. അരണ്ടെയിലിന്റെ മുതലായ പണ്ഡിതന്മാരുടേയും പ്രയത്നഫലമായി ഇൻഡ്യയിൽ ദേശീയവിദ്യാഭ്യാസത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ഒരു മഹാസംഘം കഴിഞ്ഞ ഡിസംബർമാസത്തിൽ കൽക്കട്ടായിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ആസംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഇൻഡ്യയിലെ നാനാഭാഗത്തെ ദേശീയസർവകലാശാലയെ മാതൃകയിലുള്ള പാഠശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഒരിടത്തു ഈ ലേഖകനും പ്രധാനപ്രവർത്തകനാണ്.

ദേശീയവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ജനസാമാന്യം വിശ്വാസവും താൽപ്പര്യവും ജനിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി പ്രധാനപ്പെട്ടനേതാക്കന്മാരും മറ്റും പല പ്രാവശ്യങ്ങളിലും പ്രസംഗപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. അതിനു മുമ്പേതന്നെ ധനശേഖരവും പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലായി ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ഇതിനു പുറമേ ഇതിനായി ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥലം ദേശീയവിദ്യാഭ്യാസസൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ, ധനശേഖരം, മുതലായവ നടത്തുവാൻ നിശ്ചിയിച്ചുണ്ടെന്നും മറ്റും തൽപ്രവർത്തകന്മാരുടെ ആലോചനകളാണ്. അതനന്തരിച്ചിട്ടുള്ള ഇന്ത്യാദേശത്തെ ദേശീയവിദ്യാഭ്യാസവാരം ഇപ്പോൾ നടന്നവരികയാണ്. നമ്മുടെ തിരുവിതാംകൂറിലും വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കരണത്തിനായി ഒരു ശ്രമം പരിശ്രമവും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതു ആലോചനാവിഷയമാകേണ്ടതുണ്ട്.

തിരുവിതാംകൂർ സർവകലാശാല.

ഈ നിർദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ലേഖനം ഈ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. സർവകലാശാല വേണമെന്നുള്ള പക്ഷത്തിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷമായി മേനോന്മാരാണ് ബിരുദധാരികളായ നേതാക്കൾ. സർവകലാശാലയുടെ പ്രയോജനത്തെയും ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചു ആക്ഷേപാഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകാനിടയില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്വഭാവം എന്തായിരിക്കണമെന്നും അവശ്യപ്പെട്ട രൂപത്തിലുള്ള ഈ വിദ്യാശാല സ്ഥാപിക്കുവാൻ അനുകൂലിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണോ ഇതു് എന്നുള്ള സംശയിയിൽ ഐക്യകണ്ഠ്യമായ അഭിപ്രായം ഒഴിഞ്ഞുവരാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ശാസ്ത്രീയമായ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസം മാതൃഭാഷയിൽ നല്കുക, സംസ്കൃതപഠനത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക, സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുക, അന്യ വേഷപഠനത്തെ പരിശ്രിതിക്കുക എന്നുള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റിയും അതിനു വേണ്ട ധനസഹായവും മറ്റു സൌകര്യങ്ങളും ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ ശ്രമമായ ഈ ലേഖനം ആകർഷിക്കുന്നുണ്ടോ. ഇതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം ഇനിയൊരവസരത്തിൽ.

പരസ്യം.

		കണ്ട	സ്.
ഹോമിയോപ്പതിചികിത്സാ			
നാരങ്ങവിസ്സം	ഫ	വ	൦
സ്നേഹലത	൨	൪	൦
ജ്വരശ്ശിനം	൬	൦	൦
ഉപന്യാസമഞ്ജരി	൬	൦	൦
മാമുള്ളിപരമേശ്വരൻ	൦	൬൮	൦
പാചകപരിശ്രമം	൦	൨൫	൦
പട്ടണത്തുപിള്ളയർ	൦	൩൫	൦
ലണ്ടനം പാരിസ്സും	൦	൪	൦
സംഗീതശാകന്തളം	൦	൪	൦
നാഡീനക്ഷത്രവും സ്ഥൽനവിചാരവും	൦	൪	൦
മുഖ്യവിദ്വത്സി സിദ്ധനൻ. ഒ, രാജ്യശാസ്ത്രി എം-ഒ,	൦	൪	൦
മന്ത്രപുഷ്പകി	൦	൩	൦
ഇണ്ടാ ൦	൦	൧	൦
ഏകാക്ഷരിശബ്ദാർത്ഥം	൦	൨	൦
നളചരിതം കിളിപ്പാട്ട്	൦	൨	൦
നള ചരിതം ആട്ടക്കഥ	൦	൨	൦
വേങ്കടാചലപുരാണം ആട്ടക്കഥ	൦	ഫ	൯
ദേവദൂതകം	൦	൨	൦
സരളഗദ്യപദ്യകാവ്യങ്ങൾ	൦	൨	൦
രാജഭൂഷണം	൦	ഫ	൩
ഇന്ദുലേഖാവിജ്ഞാൻ കൗൺസ്സ്	൦	൪	൦
ഹോമിയോപ്പതിചികിത്സാരത്നം	൦	൪	൦
ഒരു സ്വപ്നം ദേശഭാഗ്യനാടകം	൦	൪	൦
സർവ്വജ്ഞനാരായണന്റെ ജീവചരിത്രം	൦	൩	൦
ബാലോപാഖ്യാനം	൦	൩	൦
ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ ജീവചരിത്രം	൦	൨	൦
ഫലിതാവലി	൦	൨	൦
കുഞ്ഞിപ്പിള്ള ജ്ഞാനിവിലാസം ഓട്ടന്തുള്ളൽ	൦	ഫ	൨
നാണേറ്റുമുഖേശൻ	൦	ഫ	൨
നാമരാമായണം	൦	൦	൩
പ്രായശ്ചിത്തം	൦	ഫ	൨
ആനന്ദവല്ലി ഒരു പുനീയ നോവൽ	൦	൨	൩
മലയാളഭാഷാവ്യാകരണം ഐതിഹ്യമാല	൦	ഫ	൫
ശ്യാമളകുങ്കുമാക്ഷി	൦	൦	൫
ഗണപതിവട്ടം	൦	൦	൫
വ്യുത്പത്തിവിശേഷം	൦	ഫ	൨

താഴെക്കാണുന്ന ടേബിൾസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ വിട്ടുന്നതാണ്.

മാനേജർ,
"മനോരമോഹനം" പ്രസ്സ്,—കൊല്ലം.

കോട്ടാറൻപട്ടണൽ പൊൻകസവ് തരങ്ങൾ.

പ്രൻസിൽ ജെ. ഡട്ടൽ എന്ന കമ്പനിയിൽനിന്നും നേരിട്ടുവന്ന മെനുതോം പൊൻകസവുകൊണ്ടു പണിയിച്ച് കൊച്ചി, കൊട്ടാരക്കര, അടൂർമുതൽ, കോഴിക്കോടു, മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന കച്ചവടക്കാർ അയച്ചുവരുന്ന സകല കരീ വൃതങ്ങളും മെച്ചമേതെന്നു വക തിരിച്ചുമിരിക്കും, മേസർസൻസ് ഉപയോഗിക്കുന്ന പട്ടണം കസവുതരങ്ങളും സകല തെക്കൻ ചന്തകളും സദാ തയ്യാറുള്ളതിനാൽ ആവശ്യക്കാർക്ക് വി. പി. മൽസ്സും അയച്ചുകൊടുക്കാമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെനിന്നും ചന്തക്കയയ്ക്കുന്നതായിരുന്നാൽ ഇതരകമ്പനിയിലുള്ളപോലെ തരവ്യത്യാസങ്ങൾ വരാതെ അതാതു ദേശനടപ്പും ടേസ്തിക്കുമവും അറിഞ്ഞു അയയ്ക്കുമെന്നുള്ള വിവരംകൂടി അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സി. ഫ്രൻസ്സ്. ഗിരിജവരശങ്കപിള്ള,
ജനറൽ ട്രാവലർ,
സെയ്ൽ (പ്രസ്സ്)
ഇരണിയൽ.

പരസ്യം.

വിശേഷതരമായ പലതരം ടേഷനറിസാമാനങ്ങൾ, കടലാസ്, കടിപ്പുകെട്ടുകൾ, സ്റ്റിൽഡെക്കുകൾ, സിഗാറ്റുകെയ്സ്, തരത്തിലുള്ള സീലുത്തട്ടുകൾ, കോപ്പുകൾ, ഷുക്കുകൾ, മഷിക്കുപ്പികൾ, ബെൽഫാക്കുകൾ, പെൻസിലുകൾ, സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ, കുടിപ്പിച്ചുകൾ, കണ്ണാടികൾ, ഗ്രാമഫോണുകൾ, ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്കുകൾ, സോപ്പുകൾ മുതലായി അനേകം സാമാനങ്ങൾ മിതമായ വിലയ്ക്കു നമ്മുടെ ഷാപ്പിൽ വിൽക്കാൻ തയ്യാറാണ്.

കൊച്ചുബാവ അണ്ടിനാ ത്തൂർകെയ്,
ആലപ്പുഴ.

മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെപടം.

നമ്മുടെ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ഭാഗ്യവും ദുർന്നിമിത്തവും നിമിത്തമുണ്ടായ സ്ഥാനനഷ്ടാരോഹണം പെയ്തുമുതൽ ഇന്നേവരെയുള്ള ചുരുക്കം മാത്രം മാർക്കുകൾ ചേർത്തുള്ളവ കൂടിയുള്ളവ പിന്നെ ഫോട്ടോയുടെ പടം മുഴുവൻ ഒരു ഷീറ്റിൽ നിന്നു പിടിക്കേറിയിലെ ആർട്ട് പേപ്പറിൽ അടിപ്പിച്ചു വരുത്തിയിരിക്കുന്നു ആവശ്യക്കാർ നാലുചക്രത്തിനാറെ സ്റ്റാമ്പയച്ചു കൂടി അപേക്ഷിക്കുക.

എന്ന്, മാനേജർ,
"മനോരമോഹനം" പ്രസ്സ്—കൊല്ലം.

ശ്രീവാഴംകോട്.

ഒരു പ്രതിമാസപത്രഗ്രന്ഥം.

വരിസംഖ്യ.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	രണ്ടു രൂപാ.
ആറു മാസത്തേക്ക്	ഒരു രൂപാ.
ഒറ്റ പ്രതിക്ക്	നാല് അണ.

വരിക്കാർ മുയുവൻ മുന്നു മാസത്തെ വരിപ്പണം രൂപാ ഒന്നും മണിയോർഡറായി അയച്ചുതരാനപേക്ഷിക്കുന്നു.

മാനേജർ,
ശ്രീവാഴംകോട്,
കൊല്ലം.

പരസ്യം.

മഹാനന്ദഗുളിക.

ഭേദം വരിച്ചിൽ, ഞരുകാൽ ചൂടിച്ചിൽ, വയറുകത്തൽ, വെള്ളപ്പോക്ക്, യോനിരോഗം, മൂത്രകൃച്ഛ്രം തുടങ്ങിയ മൂത്രസംബന്ധമായ രോഗങ്ങളെ ഈ ഗുളികകം നിശ്ശേഷം ശമിപ്പിക്കും. ൩൦ ഗുളികകം അടങ്ങിയ ഒരു ബുപ്പിയ്ക്ക് തപാൽ ചിലവു ഉൾപ്പെടെ രൂപാ ൧ അണ ൪൦.

പീനസനാശിനി തൈലം.

മൂക്കിൽനിന്നും ദുർഗ്ഗന്ധത്തോടുകൂടി പഴുപ്പുപോക, മൂക്കിനകത്തും പുറത്തും പൊട്ടുക, വായ്നാറ്റം, തലവേദന മുതലായ സകലവിധ പീനസരോഗങ്ങൾക്കും ഈ തൈലം കൈകണ്ട ഒരു സിദ്ധൌഷധമാകുന്നു.

ഒരു മാസം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു തപാൽ ചിലവു ഉൾപ്പെടെ രൂപാ ൧൰ അണ ൪.

ഉപയോഗക്രമങ്ങൾ മുതലായവ മരുന്നുസഹിതം എഴുതി അയയ്ക്കുന്നതാണ്.

കി. പെ. വൈദ്യൻ അടിമരാവുത്തർ,
കടയ്ക്കാട്ടുതെരുവു,
പുനലൂർ.

Printed and published by K. M. Krishna Warrier at the "MANOMOHANAM" Press, Quilon.